

NOVA ГАЗЕТА

№ 12 (271) Березня 20, 2014, Нью-Йорк

№ 12 (271), March 20, 2014, New York

НАГОЛОСИ І АКЦЕНТИ

**ЗВИЧАЙНИЙ ФАШИЗМ:
MADE IN RUSSIA**

СТОР. 3

УКРАЇНА І СВІТ

**АНШЛЮС КРИМУ:
ПУТІН ПРОТИ ЛЮДСТВА**

СТОР. 5

У ГРОМАДІ

**АРСЕНІЙ ЯЦЕНЮК НА
НЬЮ-ЙОРКСЬКОМУ МАЙДАНІ**

СТОР. 15

ВІД СЯНУ - ДО ДОНУ

**«РОЗПРЯГАЙТЕ, ХЛОПЦІ,
КОНІ» НАД КУРЩИНОЮ**

СТОР. 20-21

ОЧІ ЗАВИДЮЩІ, РУКИ ЗАГРЕБУЩІ

СТОР. 4, 6, 7

**ПІВСТОЛІТТЯ
З ГРОМАДОЮ
І ДЛЯ ГРОМАДИ**

СТОР. 17

ПАМ'ЯТІ НЕБЕСНОЇ СОТНІ

ПАНАХИДА-РЕКВІЕМ ЗА УЧАСТІ МИТРОПОЛИТА АНТОНІЯ
ДО СОРОКОВИН ГЕРОЇЧНОЇ ЗАГИБЕЛІ ОБОРОНЦІВ МАЙДАНУ

30 БЕРЕЗНЯ, НЕДІЛЯ, О 12:00 ГОД. ДНЯ
УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА СВЯТОЇ ТРІЙЦІ
355 BROOME STREET, NEW YORK, 10013

ДОПОМОЖІМО ПОРАДНЕНИМ, ВДОВАМ ТА СИРОТАМ ГЕРОІВ МАЙДАНУ!

ЗВЕРНЕННЯ ДО УКРАЇНЦІВ ЗАКОРДОННЯ

Дух Небесної сотні нині вознісся до Всевишнього. А на нашій землі, залитій святою кров'ю, залишились осиротілі діти, скорботні матері й дружини, родини, які втратили своїх годувальників, свою життєву опору. В іспиталях України – тисячі покалічених.

Звертаємося до вас усіх з проханням підтримати сиріт, вдів, дітей, що чекають іще свого народження у лоні матері. Нехай кожна українська громада, кожен, хто зможе, візьме під свою опіку родину загиблих чи хворого у лікарні, який потребує тривалого лікування. Підтримаймо їх морально, фінансово, нашою щирою опікою!

Щоб ніхто з майданівців не залишився на самоті зі своїми болями і проблемами.

Слава Україні! Героям слава!

Ірина Ключковська, директор Міжнародного інституту освіти,
культури та зв'язків з діаспорою

Уся необхідна інформація на сайтах:

www.mio.k.lviv.ua

«Допомога родинам загиблих на Майдані»
www.facebook.com/helpthefamiliesmaidan

Усіх, хто зголоситься допомогти, просимо звертатися до
Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою: iiес@mio.k.lviv.ua

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

Путінський режим завершив спецоперацію під назвою «Загарбання Криму». Провівши бутафорний (українці й кримські татари його проігнорували) референдум, Москва, всупереч усім нормам міжнародного права, анексувала частину української землі й під схвальне завивання одурманеної кремлівською пропагандою більшості російського народу проголосила, що Крим без жодного пострілу загарбано. Чи правильно вчинили наші керівники, коли віддали нашої армії наказ не чинити спротиву окупантам? Тут є над чим подумати. Бо якщо не чинити їм спротиву, то завтра вони слідом за Кримом загарбать Донбас, Харківщину, Херсонщину, Миколаївщину, Одещину... Що ж тоді залишиться від України і навіщо тоді нам військо?

Люди добровільно йдуть на службу до війська, роблячи справу всього свого життя захист Батьківщини від зовнішнього агресора. Буває, що минає ціле життя, а реального бою з таким агресором вони так і не дочекаються. Але іноді настануть суворі часи, коли знахабний завойовник суне на нашу землю, і тоді професійні військовики демонструють своєму народові, що не даремно їли хліб у мирний час і готові боронити свій край. Наші військовики були готові його боронити, але їм цього не дозволили. В це важко повірити, але люди, які жодного дня не служили у війську, раптом приміряли військовий однострій на себе, перелякалися й, перелякані, віддали наказ у війська: російським окупантам не чинити жодного опору, зброї не застосовувати, нехай окуповують і загарбують Крим.

Немає сумніву, що й О.Турчинов, і А.Яценюк – гідні політики. Але в даному конкретному випадку їхні дії не витримують жодної критики. Правильно сьогодні кажуть численні політологи: «Захід допоможе силою (а Путін визнає тільки силу) тоді, коли побачить, що Україна чинить спротив. Тим, хто здається на милість окупанту без спротиву, ніхто допомагати не буде». І речитативом лунають сьогодні в численних публікаціях слова Вінстона Черчіля, який колись сказав: «Якщо ви обираєте між ганьбою й війною ганьбу, то отримаєте і ганьбу, і війну». На жаль, чомусь наші недосвідчені постмайданні керівники обрали ганьбу, і Путін сьогодні насолоджується перемогою «без жодного пострілу», а Україна отримала і ганьбу, і війну. Бо окупанти вже почали вбивати наших військовиків у Кримі.

Тим часом українці як перед тим на Майдані, не розраховують на рішучість своїх політиків і масово готуються боронити свою Вітчизну. Вони не хочуть між війною й ганьбою обирати ганьбу, вони хочуть продемонструвати Путіну та його озвірілим від безкарності «зеленим чоловічкам», що в Україні не перевелися ще нацидки запорозьких козаків, яких колись боялися найкривавіші завойовники. Путіну треба бодай раз добряче дати по зубах, щоб він зрозумів: в XXI сторіччі не можна безкарно загарбувати чужі землі. А тоді, коли він це відчує, нам допоможе все людство. Бо хто такий Путін, вже всі добре зрозуміли, і ілюзії всі розвіялися.

У бутність свою військовим оглядачем газети Верховної Ради «Голос України» я добре вивчив усі ресурси й можливості українського війська. З тих пір багато води сплило в Дніпрі, й ситуація докорінно змінилася. Янукович призначав на посаду міністра оборони громадян Росії, які займалися в Україні «бізнесом», а точніше її пограбуванням. Дориваючись до військового корита, вони насамперед продавали все, що можна було продати, підриваючи божественність і без того слабкої української армії. Але й з урахуванням такої «діяльності» від війська все ще щось та зісталось. І насамперед найбільший ресурс – рішуча готовність наших військовиків боронити свою землю від агресора, підсилена готовністю це робити всього українського народу. Це повинні усвідомити наші теперішні керівники. Інакше від України дуже скоро залишиться тільки п'ять західних областей. Жодні санкції Путлера не зупинять. Він, повторюю, прийде до тям лише тоді, коли відчує дошкульний удар по зубах.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Рейтинги Путіна буквально зашкалюють. Про це днями, вирячивши від збудження очі, заявив його прес-секретар Песков. Так, це правда – такі зашкалюють. Тому що в Путіна після 13 років посиленних пошуків, нарешті, з'явилася національна ідея, котру він запропонував країні й котра, схоже, нарешті сподобалася масам.

Насправді ця ідея не нова – приблизно 80 років тому її почали втілювати в життя італійський дуче Беніто Мусоліні та німецький фюрер Адольф Шикльгрюбер (Гітлер). І ось тепер ця нова стара ідеологія, від якої, мабуть, перевертаються в домовинах всі ті мільйони загнаних, котрі віддали свої життя заради знищення брунатної чуми XX сторіччя, заповонила голови й серця мільйо-

Російський фашизм – у дії

НАЦІОНАЛЬНА ІДЕЯ РОСІЇ – ФАШИЗМ

нів росіян. Ім'я цій ідеології – фашизм! Дещо видозмінений і підретушований – але фашизм! Спостерігаючи за урочистостями по всій Росії з нагоди бруталного анексії Криму, не полишає відчуття, що цей народ – дикуни. Адже в XXI сторіччі радіти загарбаній чужій землі можуть лише дикуни. Причому це не просто дикуни, а дикуни, уражені фашистською ідеологією.

Для того, аби переконатися в цьому, варто озайомитися з основними ознаками цієї ідеології, а потім по пунктах приміряти їх на сучасну Росію. Фашизм – це не стільки зовнішні атрибути типу свастики й криків «Хайль!», скільки ідеологія. І якщо Путін сьогодні не вимагає (поки що не вимагає!) якихось зовнішніх проявів фашизму, це не заважає йому бути фашистом за своєю суттю. Бо фашизм (від італійського fascio – пучок, зв'язка, об'єднання) – це ідеологія, політичний рух і соціальна практика, котрі характеризуються наступними шістьма ознаками й рисами.

1. Обґрунтування за расовою ознакою зверхності й винятковості однієї, пануючої нації;
2. Нетерпимість і дискримінація по відношенню до інших (чужородних, ворожих) націй і національних меншин;
3. Заперечення демократії й прав та свобод людини;
4. Насаджування режиму, заснованого на принципах тоталітарно-корпоративної державності, однопартійності й вождизму;
5. Утвердження насилля й терору з метою придушення політичного противника й будь-яких форм інакодумання;
6. Потенційна й реальна загроза миру й безпеці людства. Мілітаризація суспільства й виправдання війни як засобу розв'язання міждержавних проблем.

А тепер приміряємо ці пункти на Росію. Насамперед, хто такі російськомовні. Якщо уважно послухати виступи Путіна та його відданого холоу, міністра закордонних справ РФ Лаврова, то відразу ж впаде у вічі, що введення російських військ до Криму, на багнетах яких було посаджено у владні крісла тамтешніх кримінальних авторитетів, захоплено всю інфраструктуру півострова й проведено так званий референдум викликано турботою виключно про одну особливу групу населення Криму – росіян і російськомовних. Про представників інших національних і мовних груп, від усього населення Криму, про їхні думки й бажання не було згадано ні разу

– з точки зору російської влади їх неначе й не існує. А під поняттям «братерський український народ» мається на увазі тільки російськомовне населення. Це – чистісінька ознака фашизму. І падає вона, на жаль, на благодатний ґрунт, бо росіяни навіть у побуті ненавидять всі інші національності й люблять тільки самі себе. Українці в них – хохла, білоруси – бульбаші, вірмени – хачіки, грузини – банабаки, всі прибалти – лабуси, німці – фріци, американці – америкоси або піндоси, євреї – маланці, китайці, корейці, японці та інші азійці – косіє, всі інші – чорнож...пі, чурки, чурбани, чуреки... Такої ненависті до всього іншого люду нашої планети немає в жодній нації.

Українців, які не належать до російськомовних, кремлівська пропаганда в ці дні, захищаючись власною піною, називає бандерівцями, радикалами або екстремістами. При цьому і Путін, і його пропагандисти чудово знають, що революцію на Майдані здійснили не радикали з екстремістами та бандерівцями, а український народ, серед якого було й немало російськомовних. Але перемога Майдану для Путіна – це провісник скоротої революції і в Росії. А це для кремлівського диктатора – найстрашніше. От він і ділить людей на російськомовних і «бандеровцев». Точнісінько так само, як Гітлер ділив світ на справжніх арійців і недолюдків. Це прояв 100-відсоткового фашизму.

Незважаючи на словесні запевнення російської влади у відданості принципам демократії й прав людини, насправді Росія – це класичне авторитарне суспільство. Демократією тут ніколи й не пахло. Й невеличкі проміжки часу, коли на російську політичну авансцену виходили прибічники демократії й свободи, дуже швидко змінювалися звичними для Росії тривалими добами махрової диктатури. Нині в Росії, як у 30-ті роки минулого століття, знову завершено перехід до підконтрольного одному вождю суспільству, в якому немає ані реальної опозиції, ані незалежних ЗМІ, ані законності, ані поваги до прав особи.

Російська Державна Дума, Рада Федерації, всі органи путінської владної вертикалі давно стали «не місцем для дискусій», як висловився один з лакуз Путіна, а жалюгідним додатком адміністрації Путіна, з допомогою якого він створює перед собою ілюзію цивілізованої країни. Точнісінько такими самими, бутафорними, були представницькі органи в класичних фашист-

ських державах – мусолінівській Італії та гітлерівській Німеччині. Вони, так само як сьогодні в Москві, немов при вигляді божества, миттю скакували зі своїх місць і, б'ючись в екстазі, влаштовували вождю бурхливі овації. Таке ми спостерігали 18 березня, коли Путін проголосував перед російськими «органами народовладдя» факт загарбання Криму – частину іншої суверенної держави.

Останні новини з Росії про бруталний тиск на засоби масової інформації, насильницьке придушення інакодумання підтверджують факт панування в цій країні фашизму. Варто було найбільш рейтинговому інтернет-виданню Росії Lenta.ru видрукувати на своєму сайті інтерв'ю з лідерами «Правого сектору» Майдану Д.Ярошем та А.Тарасенком, як Путін віддав наказ негайно звільнити головного редактора видання Галину Тимченко. До цього він не раз і не два безжалюдно розправлявся зі своїми опонентами, а відомого бізнесмена М.Ходорковського тільки за наміри фінансово підтримувати іншу політичну силу 10 років гноїв у тюрмі. Хіба це не фашизм?

Свідченням панування у сьогоднішній Росії фашизму є й астрономічне збільшення військових витрат на тлі злиденного (особливо в провінції) населення, постійне брязкання зброєю (чого варта одна тільки заява головного пропагандиста Путіна С.Кисельова, що Росія здатна перетворити США на купу радіоактивного попелу), підтримка найодіозніших диктаторів світу (візьмімо для прикладу Башара Асада, який воює російською зброєю, включно з хімічною, проти власного народу).

Отож, називаючи героїв Майдану «фашистами», путінська пропагандистська машина приховує від власного народу, що саме росіянам давно й дуже глибоко нав'язано яскраво виражену фашистську ідеологію. Вона на наших очах стає національною ідеєю Росії, доволі глибоко гуртуються нещасні росіяни, не знаючи ще до чого вона їх приведе. І коли я спостерігаю за черговим путінським шабашем, на якому щасливо усміхнені російські громадяни в стилі брежневського «одобрямса» цілком і повністю підтримують свого вождя-фашиста, в мене виникають до них запитання: як ви виправдовуватиметеся на новому Нюрнберзькому процесі? І чи не страшно вам, що керована вашим вождем Росія сьогодні зробила виклик не тільки Україні, а всьому людству?

Андрій Гурін
Спеціально для «Нової газети»

АВТОРИТЕТНА ДУМКА

Про автора:

Валерія НОВОДВОРСЬКА – відома російська дисидентка, правозахисниця, політик, публіцистка, засновниця й голова партії «Демократичний Союз». Народилася 17 травня 1950 року в м. Барановичі (Білорусь). Після закінчення школи вступила на навчання до Інституту іноземних мов ім. Моріса Тореза (Москва) за спеціальністю «перекладач і педагог» (відділення французької мови). У 1969 р. арештована за ст. 70 КК РРФСР (антирадянська агітація й пропаганда). За політичні погляди була заборонена на «примусове лікування» до одного із закладів репресивної психіатрії СРСР з діагнозом «шизофренія, параноїдальний розвиток особистості». Після звільнення продовжувала поширювати самвидав та заборонену літературу.

Продовжила навчання на вечірньому відділенні Московського обласного педагогічного інституту ім. Крупської. Закінчила навчання у 1977 р. Працювала вихователкою в дитячому санаторії, перекладачем у Московському медичному інституті. У 1978 р. продовжила політичну діяльність, стала співзасновницею «Вільного міжпрофесійного об'єднання трудящих». За участь в об'єднанні та за дисидентську діяльність переслідувалася у 1978, 1985 та 1986 роках.

У 1988 році брала участь у створенні партії «Демократичний союз». У 1987-1991 рр. продовжила політичну діяльність, організовувала несанкціоновані мітинги, за що багато разів арештовувалася. У вересні 1990 р. їй було висунуто обвинувачення в образі гідності й честі Президента СРСР і в образі державного прапора СРСР. У 1991 році порушено кримінальну справу за звинуваченням у закликах до «повалення державної влади». Була заарештована, але звільнена після невдалого серпневого путчу 1991 року.

Після вибуху Майдану рішуче виступила на підтримку всенародного українського повстання, з нищівною критикою Януковича та Путіна. Мешкає й працює в Москві.

лімпійській частині цього свята зівак, імперців і гопоти. Війну влаштував прямо назавтра. Ніхто не вірив, не чекав і не гадав. «У нещастя завжди віриш потім», – сказав Сартр у п'єсі «Диявол і Господь Бог». Господь Бог, ясна річ, з Україною. А диявол, як завжди, починаючи з 1917 року, на російському боці.

У 1968 році мій батько та його інтелігентні друзі гадали: чи можливо таке? Введуть чи не введуть? Дубчек в Чієрнінад-Тісою клявся у відданості соціалізму й Варшавському блоку. Й інтелігенти вирішили: ні, таке неможливо, не введуть. А вони ввели!

Про причини ми довідалися дуже скоро. Причина перша: Дубчек, заляканий у Москві, заборонив народу чинити спротив. У 1987 році, на зустрічі демократів Східної Європи (грузини, українці, литовці, поляки, чехи та інші жертви комунізму), котра відбувалася в помешканні письменника-дисидента Левка Тимофєєва (в залах відмовили: то миші з'їли, то таргани наповзли, то дах блискавкою пробило), ми довідалися продовження. Чехи

на місці незалежної держави України путінські картографи напишуть: «Малороссийская губерния».

Про другу причину я почула від інститутського викладача історії КПРС – це в 1968 році. І цю ж «підставу» озвучив один похмурий тип з нічної аналітичної програми РБК – днями, через 46 років. У 1968 році нам сказали, що на кордоні з Чехословаччиною стояли танки ФРН, і, якщо ми не ввійшли б, то ввійшло б НАТО. Результати цієї «профілактики» відомі: Чехія й Словаччина ввійшли до НАТО, і Чехія сама попросила розмістити на своїй території систему ПРО США. А похмурий тип сказав, що якщо ми не поперлися б в Україну, то туди прийшло б НАТО. Результати також легко вирахувати. Чорноморський флот, якщо Україна почне, нарешті, чинити опір агресорові, а Путін, немов його осканжений політичний двійник Адольф Гітлер, протистоятиме не тільки Україні, а й цілому світові, виженуть з «квартири», путінські кораблі перетворяться на «літучих голландців» й скитатимуться по

ШТУРМБАНФЮРЕР РОСІЇ

сказали нам, що вони двадцять років проклинали себе за помилку, за те, що підкорилися, не послали Дубчека туди, куди Макар телят не ганяв, і не взяли в руки зброю. А Політбюро ЦК КПРС усе прорахувало: в 1938 – му не чинили опору, значить і в 1968-му не будуть.

А от стосовно поляків у 1981 році було ухвалено інше рішення, і Ярузельський зі своїм військовим станом ні при чому. Про поляків, котрі весь час повставали проти Російської імперії, вибило Червону армію в 1920-му, ходили в 1939-му в кавалерійські атаки на німецькі танки й підняли Варшавське повстання (у них навіть гетто повстало!), було точно відомо, що вони воюватимуть, і Захід стане на дибки й вуха.

Путін же нічого прораховувати не став. Він, очевидно, прогуляв всі лекції з радянської історії. Проклинаючи загиблих ще до його народження бандерівців, він, мабуть, думав, що вони в лісах не воювали, а ягоди та гриби збирали. Що починається війна з майже 50-мільйонною країною, що будуть ріки крові, що його вермахт цим куском подавиться, що Росію Захід просто зв'яже і здасть до божевільні, він не прорахував. І поки що ми спостерігаємо дивну картину: Путін, з'ясовується, правильно не прораховував – Україна, як заціплена, без жодного пострілу здала йому Крим, забувши досвід чехів 1968-го року. Якщо так піде і далі, то на мапі світу з'явиться новий СРСР, де

морях і океанах, Україна вступить до НАТО, а від Росії світ шарахатиметься як від чуми.

Путін сів у калюжу й посадив туди нас, ніякою «людиною року» йому більше не бути, і роль блазня віднині його головне амплуа. Світову громадськість, схоже, тепер найбільше хвилює, чи буде кому його зв'язувати, якщо він кинеся хапатися раптом за ядерну валізку (днями рупор блазня, який ще недавно їздив на заробітки в Україну, С.Кисельов приголомшив світ погрозою, що Росія здатна перетворити США на купу радіоактивного попелу). Чи знову підкоряться, як 87 папуг з Ради Федерації? Якщо це й хвороба, то не ментальна (хоча всі ознаки параної, кажуть психіатри, в Путіні простежуються), а політична. Хвороба зухвалих, знахабнілих від безмежжя влади й безкарності диктаторів. Гітлер, Сталін, Пол Пот, Кімі – Чені й Ірі, Саддам Гусейн, Башар Асад... Тут лікування – збройна відсіч всіма можливими ресурсами, повна економічна й дипломатична ізоляція, повне торговельне ембарго, припинення постачання харчів, одягу, взуття, побутової техніки, автомобілів, будівельних матеріалів, відмова від російських нафти й газу, заборона не тільки путінським холаум, а й тим, хто сьогодні кричить на площах російських міст «Крим – наш!», «Слава Путіну!», відвідувати «гнилий» Захід, і, врешті-решт, Нюрнберзький або Гаагський трибунал.

Путін приставив Росію до ганебного стовпа і вдруге поставив світ на межу ядерної катастрофи, як під час Карибської кризи. Стукати черевиком по міжнародним угодам, копіюючи Микиту Сергійовича, показувати «кузькіну мат» світовому співтовариству – цього в XXI сторіччі не дозволять нікому. У Путіна чешуться руки й боеголовки. Відчуваючи, що Росія поступово опускається на дно прірви, й дуже скоро всю «мудрість» путінського керівництва відчуже на своїй шкурі народ, він прагне переключити увагу росіян на зовнішніх ворогів, зійтися у двобої з НАТО.

Але пригадує Гофмана? Крихітку Цахеса також боялися, ним захоплювалися, його шанували. А потім фея забрала в нього свій дар гіпнотичної дії – і всі побачили, що він потворний і юродивий. Ми ще багато почуємо про «національного лідера» Росії. І не тільки про його ментальне здоров'я, а й про статки, на тлі яких януківське «Межигір'я» здаватиметься жалюгідною хижкою.

Філософ Лао-цзи ще дві з половиною тисячі років тому сказав, що гарного правителя не помічають, кепського – ненавидять, але найгірший правитель той, над яким сміються. Почитайте інтернет, погортайте найпрестижніші видання світу, подивіться на їхні обкладинки-колажі, і ви зрозумієте, яке «завтра» чекає Путіна, а разом з ним і весь російський народ.

Є в Моріса Дрюона роман «Коли король нищить Францію». Росіянам час писати продовження – «Коли президент нищить Росію». З таким анікою-вожком стає небезпечно жити партійним і безпартійним, лівим і правим, військовим і цивільним, лібералам і консерваторам.

Путін повинен негайно піти у відставку, його друзів-кримінальних авторитетів з Сімферополя Аксьонова й Константинова слід усадити на лаву підсудних, 87 посіпак воєнного злочину з Ради Федерації належить негайно розпустити разом з Держдурою, де за народні гроші засідають не просто палії війни, а божевільні (в медичному сенсі) люди типу Жириновського. Нехай граються в стрілялки в палатах спеціалізованих медичних установ. А то ми програємо не тільки війну – планету.

Чи зуміє після поразки Путіна хтось хоча б призначити уряд, котрий почне нас витягувати зі шурячої нори, куди нас загнав штурмбанфюрер Росії? Куди втече Путін – це вже його проблеми. Атол Науру – і той не візьме. Камера, в якій зустрів свою смерть Слободан Мілошевич, чекає на Путлера.

Нам не потрібні пам'ятники епохи Сталіна й Гітлера, котрі деруться по трупах на постаменти, з яких їх можна стягнути ціною мільйонів людських життів. Наш майбутній Майдан слідом за київським повторить ті ж самі слова: «Банду – геть!»

Карикатура з сайту www.vitki.org

Тепер ви зрозуміли, панове спортсмени й уболівальники, навіщо треба було бойкотувати Олімпіаду? Якщо Гітлер ще почекав два роки до аншлюсу, то Путін виявився таким прутким, що не дав навіть початися пара-

УКРАЇНА І СВІТ

Російські окупанти перед початком штурму штабу Військово-морських сил України в Севастополі, в результаті якого було взято в полон командувача українських ВМС адмірала Гайдуга

СВІТ ОБУРЮЄТЬСЯ
АНШЛЮСОМ КРИМУ

Глава МЗС Австралії Джулі Бішоп оголосила про «введення цілеспрямованих фінансових санкцій та заборони на в'їзд в країну для осіб, які відіграють ключову роль у визначенні російської політики, загрозливої суверенітету й територіальній цілісності України».

«Санкції й заборона на відвідування країни в даний час поширюються на 12 осіб з числа російських політиків та урядовців, а також кримських сепаратистів», – сказала вона. За її словами, ці дії підтверджують ясну та однозначну підтримку Австралією територіальної цілісності й суверенітету України.

Як стало відомо, Норвегія заморозила свою участь у переговорах між Європейською асоціацією вільної торгівлі з країнами путінського Митного союзу. Про це рішення оголосив міністр закордонних справ Норвегії Борге Бренд, який пов'язав таке рішення з анексією Криму. До складу Європейської асоціації вільної торгівлі входять країни, які не є членами ЄС – Норвегія, Ісландія, Швейцарія та Ліх-

тенштейн. Голова Нацради тюрків-каракалпаків Дашгин Гюльмамедов заявив, що тюркські народи готові допомогти Україні захистити її територіальну цілісність. «Ми готові надати допомогу українській армії – від 2 до 5 тисяч добровольців, які готові присягнути й захистити територіальну цілісність України та права кримськотатарського народу», – заявив Гюльмамедов.

Він вважає, що звичайні люди тюркського світу обурені окупацією Криму Росією та вважають, що її дії спрямовані, в тому числі, проти кримськотатарського народу.

Саме тому, додав Гюльмамедов, тисячі тюрків-добровольців, які проживають у Німеччині, Туреччині, Грузії, Азербайджані, готові в будь-який час приїхати в Україну і надати допомогу щодо захисту Української держави та кримських татар зокрема.

«У Криму вирішується не тільки доля України, не тільки її територіальна цілісність, а й доля всього світу, який Путін вирішив перекроїти на свій смак», – додав він.

ЧЕСНІ РОСІЯНИ – ПРОТИ
ПУТІНСЬКОЇ АГРЕСІЇ

19 березня у Всеросійській державній бібліотеці іноземної літератури в Москві розпочав роботу Конгрес російської інтелігенції «Проти війни, проти самоізоляції, проти реставрації тоталітаризму». Його учасники ухвалили резолюцію, в якій, зокрема, наголошується: «В найбільш драматичні моменти історії інтелігенція завжди намагалася повернути суспільству моральну точку відліку – поза мораллю немає ані держави, ані політики, ані економіки. Це ж завдання ми ставимо перед собою й зараз, закликаючи об'єднатися різних людей довкола ідеї мирного врегулювання про-

тиріч, як з Україною, так і зі світовим співтовариством. Об'єднатися не стільки задля того, щоб іти ПРОТИ, скільки для того, аби стояти на своєму ЗА. За рідну країну, котра не може, не повинна ставати агресором. За думаючих і самостійних людей, котрих оголошують нині відщепенцями й ворогами народу. За діалог із сучасним світом, котрий не збирається сповзати в доісторичне минуле. За долю наших дітей, котрі повинні дістати щеПЛЕННЯ відповідальної свободи.

Ми закликаємо всіх, кому не байдужий вибір нинішнього й майбутнього, приєднатися до нас».

ГЕНАСАМБЛЕЯ ООН РОЗГЛЯНЕ ФАКТ
АГРЕСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ

Генеральна Асамблея ООН проведе пленарне засідання стосовно факту агресії Російської Федерації проти України в четвер, 20 березня. Про це повідомив офіційний представник голови 68-ї сесії Генасамблеї Афаф Конджа.

«Голова ГА ООН Джон Еш розіслав лист країнам-членам із запрошенням на пленарне засідання, яке відбудеться в четвер, 20 березня», – пояснив представник ООН. Засідання проводитиметься за офіційним запитом постійно-

го представника України при ООН Юрія Сергєєва.

Як повідомлялось, після того, як Росія минулої суботи, 15 березня, наклала вето на ухвалення резолюції проти анексії Криму в Раді Безпеки ООН, Київ разом зі своїми прихильниками розглядає можливість проведення аналогічного документа через Генасамблею, де резолюції приймаються простою більшістю голосів.

Російські представники в Раді Безпеки ООН категорич-

но не сприймають відмінні від своєї точки зору погляди на події в Україні. Зокрема, 3 березня під час проведення термінового засідання РБ ООН, що скликалося з ініціативи Росії, представник РФ при ООН Віталій Чуркін зачитав заяву Януковича, в якій той попросив президента РФ Володимира Путіна застосувати збройні сили Росії на території України. Проте більш вагомим аргументів представник Росії навести не спромігся, лякаючи всіх «Бендерой і Шушкевичем».

ЄВРОПА НЕ ВИЗНАЄ АНЕКСІЇ КРИМУ

Європейський Союз не визнає анексії Росією Криму та Севастополя. Про це йдеться в спільній заяві президентів Ради ЄС Германа ван Ромпея та Європейської комісії Жозе Мануеля Баррозу. «Суверенітет, територіальна цілісність і незалежність України повинні поважатися», – сказано в заяві, поширеній 18 березня в Брюсселі.

Баррозу та Ромпей наголосили, що Європейський Союз не визнає ані референдуму в Криму, ані його результатів, ані тим більше рішень російської влади приєднати Крим до РФ.

Анексію Криму Росією засу-

дила й президент Парламентської асамблеї Ради Європи (ПАРЕ) Анна Брассер. Про це сказано в повідомленні прес-служби ПАРЕ.

«Я різко засуджую кроки Росії щодо анексії Криму, які порушують Статут і основні принципи Ради Європи, а також зобов'язання Росії перед нашою організацією», – сказала Брассер. Вона також зазначила, що всі країни, що входять до Ради Європи, мають дотримуватися суверенітету й територіальної цілісності інших держав.

Генеральний секретар НАТО Андерс Фог Расмуссен також

засудив дії Росії й персонально Володимира Путіна за включення Криму до складу Росії й заявив, що НАТО не визнає Крим частиною РФ. Про це йдеться в заяві генсека НАТО, поширеній 19 лютого в Брюсселі.

«Я засуджую оголошення президентом Путіним включення Криму до складу Російської Федерації», – заявив він. Расмуссен переконаний, що Росія знехтувала усіма закликами зробити «крок назад відповідно до норм міжнародного права і продовжує спускатися донизу небезпечними щаблями».

У такому «супроводі» мешканців Криму змушували голосувати на «референдумі» 16 березня

США ТА ЯПОНІЯ ГОТУЮТЬ НОВІ САНКЦІЇ ПРОТИ РОСІЇ

США готові ввести додаткові санкції, окрім вже запроваджених, проти Росії, яку вже виключено за агресію проти України з «великої вісімки», у зв'язку з анексією Криму. Вони торкнуться кількох російських олігархів з оточення Володимира Путіна. Про це заявив прес-секретар Білого дому Джей Карні.

Він упевнений, що ці заходи позначаться на російській економіці. Карні порадив інвесторам бути обережними з російськими акціями. Речник Білого дому заявив також, що міжнародне співтовариство ніколи не визнає законність входження Криму до складу РФ. За сло-

вами Карні, «спроба Росії анексувати Крим суперечить міжнародному праву і є загрозою для мирного життя». При цьому представник Білого дому підкреслив, що дії російської влади щодо Криму неминуче «матимуть наслідки». За словами Карні, влада США працює над розширенням списку росіян, на яких поширюватимуться санкції у зв'язку з подіями навколо Криму, а також розглядає питання про поширення санкцій на всю російську економіку.

Про санкції проти Росії заявив і прем'єр-міністр Японії Сіндзо Абе. Він сказав, що Токіо вивчає питання про введення нових санкцій по відношенню

до Росії у зв'язку з підписанням договору про приєднання до неї Криму та Севастополя.

«Це порушує єдність, суверенітет і територіальну цілісність України, ми це засуджуємо», – сказав він у ході дебатов у бюджетній комісії верхньої палати японського парламенту. Раніше Токіо в зв'язку з подіями навколо України призначив переговори з Росією про пом'якшення візового режиму та заморозив початок переговорів про можливе укладання трьох угод – про інвестиційну співпрацю, співпрацю в освоєнні космосу і про запобігання небезпечної військової діяльності.

І ВОЛЯ, І СИЛА

Мабуть, ніколи за 22 роки своєї новітньої незалежності Україні не було так важко. Стикнувшись з грою підполковника КГБ, в арсеналі якого підкуп, шантаж, відкрита агресія, тотальна брехня, наплювання на будь-які закони й угоди, Україна вжахнулася. Навіть Сталін у порівнянні з цим монстром виглядав як порядний політик. Для Путіна ж не існує жодних гальм, жодної моралі, жодних правил. Він здатний зрадити, оббрехати, назвати чорне білим і навпаки, пообіцяти й «кинути». Здатний на будь-який злочин і будь-яку підлість. Такі ж самі типи і в його оточенні. В цій ситуації українське керівництво, спантеличене небаченими ще в історії людства зухвалістю й нахабством, розгубилося. І Путін притямом скористався ситуацією. Поки Турчинов з Яценюком переварювали чергову підлість Путіна, він вже пішов далі. І для його політики в Криму якнайкраще підходять кримінальні авторитети – Аксєонов і Константінов. Бо в них також не існує жодних гальм і жодної моралі. І вони також працюють на випередження. Так вони звикли жити – один в КГБ, двоє інших – у злочинних угрупованнях, в яких вони пройшли неабиякий вишкіл. Під натиском таких негідників розгубився навіть досвідчений комендант Майдану, а нині секретар Ради безпеки й оборони України А.Парубій. І тільки зараз він, здається, оговтався від шоку й почав діяти. Україна нарешті розпочала процедуру виходу зі складу СНД, де заправляє Путін, і ввела з Росією візовий режим. Окрім того, СБУ, МВС і Збройні сили України приведено в повну бойову готовність.

Надзвичайно важко в ці дні нашим військовикам у Криму. У Севастополі, в захопленому російськими окупантами штабі Військово-Морських Сил України пограбовано низку службових приміщень, основні адмінбудівлі взято під контроль російськими військовими, водночас в штабі залишаються представники командування українського флоту, начальники основних управлінь, відділів і служб штабу. Про це повідомив представник командування українських ВМС.

За інформацією офіцера, окупантами, які 19 березня вранці вдерлися на територію штабу і його приміщення, були пограбовані кабінет командувача флоту (а самого адмірала Гайдюка вивезли в наручниках в невідомому напрямку), конференц-зал, інші робочі кабінети, захоплено командний центр. Однак в кілька приміщень їм потрапити не вдалося, вони знаходяться під контролем українських військових, деякі з них опечатані.

Тоді як карикатурні сили так званої самооборони Криму й наїняті ними істеричні жінки, якими вони прикривалися, в другій половині дня 19 березня залишили територію штабу, російські військовики тут продовжують залишатися, вони контролюють основні будівлі штабу і приміщення, де зберігається стрілецька зброя.

Управління силами флоту через оперативну службу фактично не здійснюється (живим натовпом нападники вдерлися в приміщення командного центру і фактично зруйнували його). Управління здійснюється напряму представниками командування українських ВМС.

Як стало відомо, заступнику командувача ЧФ РФ, який побував сьогодні у штабі українського флоту, було заявлено, що українські моряки у заблокованих військових частинах, зокрема, у Перевальному (Сімферопольський

Путін підписує із самопроголошеними лідерами Криму та Севастополя з числа кримінальних авторитетів документи про входження Криму й Севастополя до складу Росії

ВІЙНА!

Периметр української військової частини в Перевальному поблизу Сімферополя в оточенні «зелених чоловічків»

район), Феодосії і Керчі прапор ВМС України спускати не збираються, український військово-морський флот чекає на вказівки з Києва. Так само не збираються здаватися заблоковані у бухтах кораблі і судна національних ВМС.

Українці в Криму намагаються не виходити з дому, а ті, хто залишив півострів, мріють мати хоча б можливість повернутись на рідну землю.

Кримчанка Леся живе і працює в столиці. Тепер варто уточнити: в столиці України. А виросла вона в Криму. На півострові і сьогодні живуть її батьки. Дівчина тільки повернулася звідти. «У Криму ніхто не розуміє, що відбувається зараз і що буде далі, – констатує Леся. – Ніхто не пояснює людям, що буде з житлом, з прописками, із соціальними виплатами з матеріка, що робити людям, у яких бізнес зав'язаний на Україну та гривню».

Штурм штабу ВМС України в Севастополі

Втім, за її враженням, біженців з Криму наразі не так вже багато. «Родини військових справді масово покидають півострів,

– розповідає Леся. – А звичайні люди бояться, що якщо вони покинуть свої помешкання – їх одразу розграбують та переписуть

або на соціальні потреби півострова, або на нових хазяїв з Росії».

Утім, як далі жити в Криму, не змінюючи паспорт на російський, питання відкрите. «Я, мої родичі та друзі громадянство змінювати не збираємося. Але як його, українське громадянство, треба підтверджувати «в 30-ти добовий термін», нам ніхто не пояснив... – ділиться Леся. – Мені належить частина батьківської квартири в Криму, але громадянство я хочу лишити українське – як із цим бути? І чи не заберуть квартиру у самих батьків, громадян України? А ще у РФ є закон про обмежені терміни перебування громадян України в Росії... Кримчанам ніхто не каже, чи зможуть вони залишитись вдома з українським паспортом. Чи теж стануть нелегалами, незважаючи на нерухомість?» Потім дівчина махає рукою. «Знаєш, головне, щоб я взагалі мала можливість повертатись додому. Можу

зробити київську прописку. Але своїм домом я вважаю саме Крим. Виходить, що 18 березня мені закрили дорогу додому...»

За враженнями дівчини, людей, що раді були «прокинутись» у РФ, у Криму відсотків 40-50. «Не 97, як показав референдум. І на той референдум ходили десь 30-40% відсотків населення. Кого ні спитай: «Ні, не був», – каже Леся. – Ще один «прикол»: не знаю жодної раніше нейтральної людини, яка стала б зараз на бік Росії. А ось такі, що тепер раптом стали «бандерівцями», такі є».

Причини ж, через які в Криму не проводяться масові проукраїнські акції, банальні. «Люди залякані. Вийдеш з українською стрічкою, а тут «зелений чоловічок» з автоматом, або місцеві «колорад-

повідомляє, що зневажає, чути й бачити більше не хоче «українських любителів України».

Другий скріншот – листування Руслана з хлопцем з того ж села, який нині служить в українському флоті. «Все, Русь... Скоро додому, – пише той. – Наш штаб сьогодні захопили... Командуючого ВМС викрали...»

Може, й справді додому. Але ж дім – це все одно Крим. «Я особисто не збираюсь нікуди їхати звідси, – запевняє Руслан. – В разі чого – готовий померти за Україну».

Для нього це не порожні пафосні слова – в очі смерті він, як і

територією півострова, непомітно займають правильну позицію поблизу заблокованої військової бази, відкривають вогонь, вбивають людей, пакують зброю і спокійно зникають у невідомому напрямку. І ким треба бути, щоб у все це повірити?

Але цікаво інше: стиль і риторика в обох випадках – ідентичні. Ніби Янукович і Чуркін працюють за одним планом. Або їх консультують і розповідають, що говорити, одні і ті ж люди.

Шкода, що російському представнику в ООН не нагадали про те, що зараз в Криму постійно викрадають і катують людей. Журналістів, українських військових, операторів, священників, активістів...

На засіданні Радбезу ООН поки-що не звернули увагу на факти, які можна кваліфікувати, як військові злочини проти цивільного населення. У цьому зв'язку лише одне питання до нинішніх кримських керівників – Аксєнова і Константинова: чи пам'ятають вони долю Слободана Мілошевича та відомого польового командира Ратко Младича? Якщо не пам'ятають, можуть поцікавитись у сербських четників, які беруть участь в окупації Кримського півострова. Ой, не даремно «велика сімка» планує зібратись в Гаазі, не даремно...

Тим часом, Україна запитує себе: чому Путін так легко завойовує Україну, чому ніхто не чинить

донників не піддаватися на провокації, коли німці вже ввійшли в Брестський фортецю. Не кажу вже про те, що Захід (який повільно, але неминуче усвідомлює, якого монстра він «умиротворяв» і годував нафто- й газодоларами усі ці роки) готовий допомогти захиститися тому, хто готовий захищатися.

Ми готові? Я не про людей, про державу. Наглухо закрити кордон, залити паливо в баки, негайно вирішити (за всяку ціну) матеріально-технічні проблеми, відкликати контингенти через кордон, перекинути ЗРК і літаки із західних областей на Схід і в Центр, поставити на бойове чергування ракети, захистити аеродроми Південного Сходу, завантажити оборонні заводи й привести всю наявну техніку в порядок, оперативно доукомплектувати до штату воєнного часу найбільш боєздатні частини, поставити чіткі завдання розвідці, негайно задіяти всіх розумних колишніх військових, здатних і готових допомогти, зрештою – призначити командувача сухопутних військ. Що з цього було зроблено? За нашими даними, майже нічого. Як це назвати – недалекоглядністю, недолугістю, малодушністю, непрофесіоналізмом, дурістю?

Майдан переміг уже 20 лютого. Але політики цього не зрозуміли і 21-го побігли по мирову до Януковича. Вони побоялися вибрати війну (яка вже йшла) і вибрали ганьбу. Свою п'ятихвилинку ганьби вони отримали 22-го на Майдані. Зробили висновки з уроку? Не впевнений. Вони знову шукають поганий мир, ганебно відвертаючись від мужніх військових, гордих татар і вільнолюбних українців Криму. Вони знову шукають «договірку», тепер уже з Путіним. Чи відбудуться у такому разі п'ятьма хвилинами ганьби? Не знаю. Однаково. За державу кривдно.

Не можемо воювати? Соромно падати до пострілу. Щоб подолати шлях, потрібно йти. Щоб виграти – купити лотерейний квиток. Щоб приготувати яєчню – мати яйця. Особливо коли готувати треба на збройовій оливі».

Час «х», про який так полюбляють нагадувати військовики, настав. І що ми бачимо? Путін виробляє з Україною все, що хоче.

живає шок і приголомшення, не очікувавши зустрітися в XXI сторіччі з новим Адольфом Гітлером, з яким він стільки разів ніжно обнімався на засіданнях Ради Росія-НАТО.

Ось ще один витяг з численних публікацій цих днів. Відомий російський економіст, колишній радник президента Росії А.Ілларіонов пише: «Якщо країна справді хоче захистити свою незалежність і територіальну цілісність, то немає іншого способу це зробити, окрім як чинити спротив агресорів. Спротив може мати різні види. Якщо ж країна не чинить спротиву, а сподівається на інших дядьків, то така країна припускається глибокої історичної помилки. Не було в історії випадків, щоб інші країни стали захищати жертву агресії, якщо сама жертва агресії не захищається. Таких випадків немає. Зверніть увагу на заяву Обами, що Америка не буде через Україну воювати з Росією. Захід притямом прийме Україну і в НАТО, і в ЄС, якщо побачить, що вона б'ється за свою волю і не поступиться ані сантиметром своєї землі...»

Світ пригадав події кінця 30-х років минулого століття, коли окрилений захопленням Криму Путін виголошував 18 березня перед своїми холюями в Державній Думі переможну промову. Безкомпромисний автократ устав і виголосив гучний спіч про захоплення частини території сусідньої держави. При цьому він запозичив багато аргументів з промови фюрера перед Рейхстагом після того, як він захопив Судетську область в 1938 році.

Путін сказав, що Крим завжди був російським: «У серці, у свідомості людей Крим завжди був і залишається невід'ємною частиною Росії». Про Судети Гітлер сказав: «Німецьке населення Судет було і залишається німцями».

Путін заявив, що захищатиме права росіян скрізь. Гітлер сказав, що більше мільйона людей з німецькою кров'ю в 1919-1920 роках опинилися за межами своєї Батьківщини.

Путін критикував країни Заходу, а Гітлер скаржився на те, що його зусилля покращити відносини відкидалися Заходом.

Путін сказав, що Росія відповість всіма можливими способами на західні санкції, які вона розцінюватиме як акт неприхованої агресії. Гітлер заявив, що «як націонал-соціаліст, я звик ударом відповідати агресору». Вітаємо, панове західні демократи. От ви й дочекалися появи на міжнародній арені новітнього Гітлера, якого ви так довго вигодовували, пестили, нашіплювали доларами та євро, запрошували на всі можливі й неможливі самміти, дарували право на проведення олімпіад і чемпіонатів. Тепер, відгодований і зухвалий, він демонструє Вам свою міць. І на Кримі він не зупиниться. Його фашистське око вже зариться на всю Україну, Молдову, Прибалтику, Польщу, Словаччину, Чехію, Угорщину. Отоді, мабуть, Обама зрозуміє, що візових і фінансових санкцій проти окремих путінських чиновників, телефонних дзвінків із закликами почати деескалацію, явно недостатньо. Він, нарешті, усвідомить, що треба діяти, поки не запалала вся планета. Але чи не буде надто пізно?

**Тарас Гнип
Спеціально
для «Нової газети»**

Нові господарі штабу українського військово-морського флоту

ські жуки» тобі за неї накидають. Навіть я без синьо-жовтої стрічки в Криму ходила...Ну що ти зробиш проти хлопців з палицями? А мітинги все одно відбуваються. Ось 8 березня був мітинг матерів проти війни. Жінки з дітками, синьо-жовтими прапорцями, стрічками та надувними кульками. В усій місцевій пресі їх задовго до акції називали «зрадниками Криму, бандерівцями та фашистами». А це була проста акція проти війни, жодної політики».

«Від жодного з друзів ще не почула, що вони за приєднання до Росії. Молодь не в захваті. Одна знайома з трьома дітьми вчора поїхала назад до батьків в Нетішин (Хмельницька область)», – констатує землячка Лесі, Ксеня.

А знайома севастопольська студентка днями розповіла їй таку історію: «Заходить в аудиторію професор і мотом виганяє всіх студентів, які приїхали із Західної України. Цитую: «Я вас учить не буду, ви діти моїх врагов...»

«Діти ворогів» та їхні батьки, тим часом, приймають біженців – станом на сьогодні до Львівської області з Кримського півострова прибуло 836 біженців. А загалом з Криму до Львівської області на даний момент надійшло 1,3 тисячі заяв на тимчасове поселення...

Руслан – український патріот з тепер, здається, російської землі. Він мешкає в одному з невеличких кримських селищ. Розповідає, що з дому поки що намагається зайвий раз не виходити. «Для проукраїнських кримчан, таких, як я, тут зараз реально небезпечно, – зізнається він. – Спокійно на цій землі тільки «зеленим чоловічкам» і проросійським сепаратистам. Референдум я бойкотував...»

Хлопець скидає кілька скріншотів. У обох – листування з односельцями. Перший з них, Павло, подався до так званої самооборони Криму. Павло ділиться з учорашнім другом своїми думками про «опьяненных властью агрессивных нацистов» та

Росія збирається загарбати не тільки військово-морський флот України, а й всі державні підприємства та установи Криму

тисячі інших українців, вже дивився на Майдані. «Був там у складі Кримської сотні, про яку, на жаль, зараз ніхто не пам'ятає й не говорить», – каже він.

Тактика Путіна дуже схожа на дії Януковича. Або навпаки. Після розстрілу людей на Інститутській колишній президент України, який контролював усіх силовиків країни, зайняв здивовано-ображену позицію. Мовляв, знати нічого не знаю, майданівці самі себе розстріляли. Щось подібне нині робить постпред Росії в ООН Чуркін, з серйозним виглядом розповідаючи, що невідомий снайпер спочатку вбив українського прапорщика, а потім – кримського сепаратиста (Чуркін сказав – «представника самооборони», та ще й беззбройного). Так, в одному бронезилеті вийшов боець прогулятися біля української військової частини. В інтернеті вже навіть розповідають, що то був снайпер з Галичини. Або з країни НАТО. Тобто, Крим окупований, заблокований з усіх боків, скрізь блок-пости, російські війська, «самооборона». А українські снайпери собі пересуваються разом із зброєю

Перші біженці з Криму у Львові

йому спротив? Де наші збройні сили? Де наше військо? Ось що написав з цього приводу відомий український журналіст Сергій Рахманін: «Захід тисне? Так це ж не їхня земля. Це не США, не Німеччина, не Велика Британія. Це наша земля. У червні 1941-го Москва все ще закликала прикор-

А нашим військовикам дають команду: не стріляти, не провокувати, нехай плюють, нехай загарбують, а ви тихо стійте... Тоді навіщо взагалі нам армія?! Чи не краще всіх розпустити по домівках і сподіватися виключно на дядька Сема чи генсека НАТО пана Расмуссена, який у ці дні також пере-

ЗЛОЧИН І КАРА

Це сталося ввечері 12 березня. Нічого не підозрюючи, Дмитро Фірташ насолоджувався життям у Західній Європі, до якої він так любив приїздити. Ще на вихідні він був на французькому гірськолижному курорті Куршевель, де відпочивають господарі земного життя. А в середу, 12 березня, його було заарештовано за запитом ФБР, яке звинувачує його в хабарництві та формуванні злочинного угруповання – без повідомлення пресі жодних подробиць. Це сталося в п'ятому районі Відня – Маргаретен. Саме там розташований будинок, який Фірташ вказав у своїй австрійській реєстрації – Швіндгассе, 5. У цьому ж приміщенні був офіс його компанії Centragas Holding, яка заробляла сотні мільйонів євро як акціонер у сумно відомому газовому посереднику «РосУкрЕнерго».

Українського олігарха було доставлено до тюрми Josefstadt, де постійно утримується до тисячі злочинців, і яку через сирій одяг ув'язнених ще називають «Сірим домом». Суд у кримінальних справах Відня має обрати запобіжний захід Фірташу та ухвалити рішення про його екстрадицію до Америки. Там давно перебуває у розшуку його колишній бізнес-партнер, російський кримінальний авторитет Семен Могілевич, включений ФБР до 10 найбільш розшукуваних осіб у сфері організованої злочинності. Він сидів у заграбованій камері й думав, думав, думав... Перед ним проносилося все його життя. Рідне село на Тернопільщині, злидні, служба у війську, служба в пожежній частині... І мрія, заповітна мрія всього його життя – стати багатим. Він був переконаний: той, хто має гроші, має все. От тільки як до них дістатися?

Багато років Дмитро Фірташ був загадковим бізнесменом, про існування якого складали легенди. Ще вісім років тому його фотографії не існувало у відкритих джерелах, аж поки сам Фірташ не зустрівся з журналістами «Файненшл Таймс».

На велику газову орбіту Фірташ вийшов разом з приходом Юрія Бойка на голову «Нафтогазу», а Сергія Львовича – на посаду першого помічника президента Кучми. Тоді постачальником середньоазійського газу для України стала створена Фірташем на половину фіктивна фірма Eural Trans Gas.

Британські дослідники з організації Global Witness встановили, що цей посередник був зареєстрований ізраїльським юрис-

том Семена Могілевича Зеєвом Гордоном. Замість «ризикних бомжів» власниками газотрейдеру Eural Trans Gas були мешканки Румунії, серед яких – акторка, яка зізналася, що надала свої паспортні дані в обмін на допомогу з оплатою телефонних рахунків.

Коли в пресі зчинився галас через малозрозумілу контуру, де осідала посередницька маржа, на місце Eural Trans Gas прийшла компанія «РосУкрЕнерго». Вона мала до 2028 року постачати туркменський газ до України. «РосУкрЕнерго» була зареєстрована в помешканні

з 2006 року на внутрішній ринок, замінивши державний «Нафтогаз». У ті роки посередник «РосУкрЕнерго», який не мав іншого сенсу в існуванні, окрім заробляння корупційних грошей для політиків, потрапив у фокус уваги багатьох спецслужб.

Проблеми у Фірташа виникали, лише коли він був не здатний знайти спільну мову з Юлією Тимошенко – він навіть пропонував арештувати її на лаві виїзду після підписання газового контракту з Путіним. Але йому вдалося повернути конфіскований їй урядом газ після перемоги Януковича – газовий олігарх

РОЗПЛАТА

У Відні заарештовано українського олігарха Дмитра Фірташа

житлового будинку у швейцарському місті Цуг. Засновниками в пропорції 50 на 50 стали донька російського «Газпрому» і невідомі акціонери, ширмою яких працювала австрійська компанія «Райффайзен Інвестмент» на чолі з менеджером банку Вольфгангом Путчеком.

Згодом власник другої половини, віденська фірма «Centragas», розкрила склад засновників – це були кіпрські компанії Morottix Trading Limited (90%) та Grenar Enterprises Limited (10%). Якщо за першою стояв Фірташ, то кому належить міноритарний пакет, так і залишилось загадкою.

Формально власником цих акцій оголосив себе нинішній депутат-регіонал Іван Фурсін, але за цією постаттю завжди проглядалася фігура його однокласника, экс-глави адміністрації президента Януковича Сергія Львовича та його сестри Юлії Львовича, яка встигла навіть попрацювати заступником керівника австрійської компанії Ostchem Holding AG, яка об'єднує хімічні заводи Фірташа.

Діяльність «РосУкрЕнерго» з постачання газу до України, Польщі, Словаччини та Угорщини приносила чималі доходи. У розпорядження журналістів потрапили протоколи зборів акціонерів Centragas Holding про розподіл астрономічних дивідендів станом на березень 2010 року – 285 мільйонів євро.

Схема «РосУкрЕнерго» працювала в останній рік президентства Кучми, але й після Помаранчевої революції Фірташ швидко знайшов спільну мову з новою владою – теща президента Ющенка прибула на інавгурацію літаком, оплаченим його компанією.

І хоча Ющенко довго переконував, що не знає, хто є власником «української» частки «РосУкрЕнерго», це не завадило уряду Єханурова не лише залишити за компанією постачання газу з Центральної Азії, але й завести її

був одним з головних спонсорів його кампанії, до останнього переконуючи не йти з Тимошенко у «широку коаліцію».

Сам Фірташ у колі довірених осіб часом визнавав, що Янукович є власником 50 відсотків усього, придбаного олігархом після обрання Януковича президентом. Цікаво, що коли Янукович єдиний раз показав свій робочий стіл у «Межигір'ї», то журналісти знайшли на ньому роздруковану на папері презентацію активів Фірташа. Так само канал «Інтер» протягом чотирьох років президентства Януковича, за винятком кількох місяців «відлиги», працював головним пропагандистським рупором влади. В 2013 році Фірташ офіційно оформив на себе права власності на медіа-холдинг, взявши Львовича молодшим партнером на 20%.

У ході зустрічі з послом США Біллом Тейлором, зміст якої потрапив на Wikileaks, Фірташ припустився фатальної помилки – він фактично здійснив «явку з повинною», визнавши, що користувався послугами кримінального авторитета Семена Могілевича.

Цю історію Фірташ проілюстрував таким прикладом: на початку 2000-х він вирішив порвати з компанією «Ітера», що працювала постачальником туркменського газу в Україні, через відмову виплатити Фірташу 50 мільйонів доларів. Замість цього Фірташ створив свою компанію, яка почала наступати на інтереси «Ітери». Її власник Ігор Макаров покликав Фірташа на зустріч, куди нинішній австрійський в'язень прийшов зі своєю «кришею» – начальником охорони Могілевича Сергієм Михасем і одним із братів Аверіних із «Солнцевського угруповання».

Усі роки в бізнесі Фірташ намагався відмитися від шлейфу зв'язків з російськими злочинними угрупованнями. Він зблизився з британським лордом

Оксфордом (Раймондом Асквісом), який був агентом британської спецслужби Mi-6, а згодом став членом спостережної ради материнської компанії олігарха Group DF.

Загалом у Британії діяла ціла мережа політиків та експертів під вивіскою British Ukrainian Society включно з лордом Пісбі та депутатом нижньої палати Вітінгсдейлом, які паралельно були задіяні в іміджевих проєктах Фірташа. Він також намагався фінансувати високопосадових членів Консервативної партії включно з баронесою Невілл-Джонс, після чого вона втратила шанси стати радником прем'єр-міністра Дейвида Кемерона.

Окрім того, політичне угруповання Фірташа-Львовича мало контакти серед американських лобістів. Зокрема, Львовича та Фурсіну допомагала консалтингова компанія Blue Star Strategies, яка не декларувала їх у Міністерстві юстиції США та всіляко побоювалася згадки свого імені в контексті цих клієнтів.

Рано чи пізно людина з таким послужним списком, як Фірташ, ризикувала опинитися в руках західних правоохоронних органів. Недостатня обережність його й потопила.

Замість того, щоб вести тихий спосіб життя десь на підмосковній дачі або в Конча-Заспі, він обзавівся будинком та розвинув бурхливу діяльність у Лондоні, купив віллу Сомерсета Моєма на Лазурному узбережжі Франції, легалізувався в Австрії, фактично увійшов до числа акціонерів футбольного клубу «Динамо» (Київ)...

Схоже, Фірташ досі не усвідомив масштаб неприємностей, які в нього виникли. За версією прес-служби Group DF, затримання пов'язане з «інвестиційним проєктом в Індії в 2006 році, в якому Фірташ нібито брав участь». «Нам відомо, що дії правоохоронних органів Австрії щодо Дмитра Фірташа не

пов'язані з ситуацією в Україні, ні з діяльністю Групи в Європі та Америці», – йшлося в повідомленні прес-служби після арешту господаря.

Потрапивши до рук ФБР, Фірташ буде допитаний у всіх питаннях, які накопилися до нього за ці роки. А про те, що версія із індійськими інвестиціями не витримує критики, свідчить кілька моментів.

По-перше, арешт Фірташа у Відні за запитом ФБР збігся в часі з перебуванням групи фахівців цієї служби у Києві, які займаються тут пошуком та поверненням активів клану Януковича до України.

По-друге, якщо події в Індії датовані 2006 роком, то з того часу Фірташ неодноразово перебував у Австрії без жодних проблем. Більше того, Фірташ отримав у Австрії дозвіл на проживання – за адресою Schwindgasse 5, під'їзд 2, квартири 1.

Легальний статус у Австрії має і другий номінальний акціонер «РосУкрЕнерго» і «Centragas Holding» Іван Фурсін. Адресою реєстрації цього депутата-регіонала у Відні є Mariahilferstraße 173-175/38. Щоправда, навряд чи він ризикне тепер навідатися туди. Фурсін, як і Фірташ, був нев'їзним до Америки – і цілком може бути зараз мішенню ФБР у Європі.

Багато років Фірташ вдавав із себе респектабельного бізнесмена, наймаючи чисельних радників західного походження. Можливо, сьогодні ці люди могли б дати Фірташу єдину корисну пораду – як можна раніше укласти угоду з американським слідством та здати всіх подільників. Це дозволить йому вберегти частину грошей та отримати пом'якшене покарання – в обмін на інформацію про політичну корупцію, в якій він був по вуха задіяний. А поки що йому світить пожиттєве ув'язнення.

Сергій Лещенко
«Українська правда»

В УКРАЇНІ

У КИЄВІ ПРОВЕЛИ
ПОПЕРЕДЖУВАЛЬНИЙ
ПІДПАЛ ШИН

Кілька десятків людей зібрались 18 березня на вулиці Грушевського в Києві й спалили кілька шин на знак протесту проти пасивності української влади, яка виявилася безпорадною перед агресією Росії. Людей обурює повна нездатність нинішнього керівництва України мобілізувати всі сили й ресурси та дати гідну відсіч агресорові, який відчуваючи безкарність, вже почав вбивати українських військовиків у Криму.

Як повідомив журналіст «Громадського ТВ» Сергій Гришин, протестуючі спробували заблокувати вулицю. Вони запалили шини в діжках, щоб попередити нинішню владу, що її пасивність не подобається Майдану.

Активісти, серед яких було багато оборонців Майдану, казали, що вони скинули попередню владу, то зможуть скинути й нову, якщо вона не здатна розгорнути в Криму й на східному кордоні України ефективну оборону української землі й дати рішучу відсіч російським агресорам.

УКРАЇНСЬКИМ
ВІЙСЬКОВИКАМ
У КРИМУ ДОЗВОЛИЛИ
ВИКОРИСТОВУВАТИ
ЗБРОЮ

Міністерство оборони України дозволило українським військовикам у Криму використовувати зброю. Про це повідомила прес-служба міністерства.

«Згідно з рішенням виконувача обов'язків Верховного головнокомандувача ЗС України Олександра Турчинова та виконувача обов'язків міністра оборони України Ігоря Тенюха, на підставі наказу начальника Генерального штабу–Головнокомандувача ЗС України Михайла Куцина, військовим частинам ЗС України, дислокованим у АР Крим, дозволено застосування зброї», – йдеться в повідомленні.

Таке рішення було прийнято для захисту військовослужбовців у зв'язку із загибеллю прапорщика ЗС України С.Какуріна під час штурму 13-го фотограметричного центру Головного управління оперативного забезпечення Збройних Сил України у Сімферополі.

Какуріна, який перебував на спостережній вежі автопарку частини,

було вбито прямим влученням у серце. Крім того, було поранено в шию та руку капітана В.Федуна. Ще один український військовослужбовець отримав тяжкі травми ніг та голови від ударів кийками, арматурою та іншими предметами.

«Нападники були одягнені у військову форму військовослужбовців Збройних Сил Російської Федерації без знаків розрізнення та озброєні автоматичною зброєю і снайперською гвинтівкою», – йдеться в повідомленні.

ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО
ПРОСИТЬ ЗАХІД
АДЕКВАТНО ВІДПОВІСТИ
ФАШИСТУ ПУТІНУ

Агресія Путіна проти України – це не локальний конфлікт, це загроза усьому демократичному світу. Про це в Берліні заявила 19 березня экс-прем'єр України Юлія Тимошенко, яка перебуває там на лікуванні.

Вона вважає, що президент Росії Володимир Путін руйнує світовий правопорядок і використовує фашистську пропаганду. Вона нагадала про фільм радянського кінорежисера Михайла Ромма «Звичайний фашизм». «Я думаю, якби режисер був живий, він обов'язково включив би промову Путіна від 18 березня у свою кінокартину окремих фрагментом. Тому що це – фашизм у чистому, дистильованому вигляді», – заявила Тимошенко. «Та сама зневага до іншої нації, той же виклик світу, та сама хвороблива впевненість у своїй правоті, доповнена безмежною хамською брехнею», – додала вона.

Тимошенко вважає, що сперечатись із Путіним немає сенсу, бо «ця людина має психічні проблеми».

«Звичайно, можна проігнорувати це «заради миру у всьому світі», але Путін вже почав знищувати світ. Він зухвало заявив про те, що сучасні світові демократичні інститути є неефективними, що вони не працюють та їх необхідно ліквідувати», – пояснила вона.

Ю.Тимошенко вважає, що світ «продовжує пропускати зародження й становлення нового фашистського режиму», який може стати домінуючою силою в Європі. Також вона вважає, що світ неадекватно реагує на путінську військову агресію. «Напівзаходи гірші за відсутність заходів», – сказала вона.

Тимошенко переконана, що Україна, попри Будапештський меморандум, залишилась сам-на-сам з агресором, але вона себе боронитиме. «Ми змушені протистояти агресору один-на-один. Ми не бачимо іншого шляху. Протягом місяців Майдану Україна навчилася перемогати, хай лише з дерев'яними щитами, але з героїзмом та патріотизмом у серці. Ми маємо гіркий досвід, але це досвід перемоги», – сказала вона.

19 березня стало відомо, що Юлія Тимошенко виписалася з берлінської клініки «Шаріте» й повернулася до Києва.

ПРОКУРАТУРА
ВСТАНОВИЛА
СНАЙПЕРІВ, ЯКІ
РОЗСТРІЛЮВАЛИ
МАЙДАН

Генеральна прокуратура України встановила особи снайперів, які розстрілювали 19-20 лютого людей на вулиці Інститутській у Києві. Про це повідомив перший заступник генпрокурора Микола Голомша.

За його словами, на причетність до масових розстрілів людей у центрі української столиці перевіряють, зокрема, і деяких громадян Росії.

Факти причетності до найму снайперів тодішньою опозицією не підтвердились, наголосив М.Голомша. Як відомо, путінська пропаганда розтрubiла на весь світ інформацію про те, що снайперів, які косили майданівців з автоматів і кулеметів, буцімто за великі гроші найняла опозиція, яка в такий спосіб намагалася спровокувати в країні громадянську війну.

Правоохоронці наразі мають точні адреси місць розміщення снайперів і списки спецпризначенців, які брали участь у розстрілі мирних громадян. Зброю снайперів вилучили й наразі вона перевіряється органами слідства, повідомили в Генпрокуратурі.

УКРАЇНА ВІДМОВИЛАСЯ
ВІД ГОЛОВУВАННЯ Й
ГОТУЄТЬСЯ ДО ВИХОДУ
З СНД

Україна цього року не головуватиме більше в Співдружності незалежних держав (СНД), які раніше входили до складу СРСР. Про це заявив директор департаменту інформаційної політики Міністерства закордонних справ України Євгеній Перебийніс.

«Українська сторона прийняла рішення не продовжувати своє головування в СНД в 2014 році, – повідомив він, – і залишає за собою право розглянути питання про подальшу участь у цій співдружності». За його словами, СНД замість реалізації своїх основних завдань стало «інструментом реалізації інтересів окремих членів співдружності, зокрема РФ».

Представник МЗС нагадав, що в зв'язку із ситуацією в Криму Україна наполягала на ухваленні СНД заяви з осудом агресії. Київ виходив з того, що співдружність базується на принципах поваги до суверенітету й недоторканості кордонів. «На жаль, останні події засвідчили зворотнє», – сказав Є.Перебийніс.

Попри те, що Україна була однією з фундаторок СНД за результатами підписання Біловезької угоди 1991 року, вона не ратифікувала її статут, тому де-юре не є державою-членом співдружності.

Коли верстався номер, стало відомо, що Україна почала процедуру виходу з СНД. Таке рішення було ухвалено 19 березня на засіданні Ради національної безпеки та оборони України. Вирішено також ввести з Росією візовий режим.

ВЕНЕЦІАНСЬКА
КОМІСІЯ ВИЗНАЛА
«РЕФЕРЕНДУМ» У КРИМУ
НЕЛЕГІТИМНИМ

Референдум у Криму про приєднання до Росії, який відбувся 16 березня, є нелегітимним. Такого висновку дійшли експерти Ради Європи з конституційного права (Венеціанської комісії). Вони мотивують свій висновок тим, що можливість проведення такого референдуму не передбачено ані українською, ані кримською конституціями. Експерти також вказують на той факт, що умови для проведення даного референдуму, який фактично проводився під дулами автоматів, не відповідали демократичним стандартам.

Офіційний висновок Венеціанської комісії буде опубліковано 21-22 березня, повідомив голова Ради Європи Себастьян Курц. Він зазначив, що «у прямій демократії немає, звичайно, нічого кепського, однак вона вимагає правової та демократичної основи». Нагадавши про те, що голосування в Криму проходило в атмосфері погроз і безпрецедентного тиску з боку російських військових, Курц констатував, що в даному випадку такої основи не було.

ПІСЛЯ ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ
ВИБОРІВ ВІДБУДУТЬСЯ
Й ПАРЛАМЕНТСЬКІ?

У фракції «Батьківщина» наполягають, що дострокові вибори до Верховної Ради мають відбутися відразу після президентських. Про це сказав в.о. голови «Батьківщини» Сергій Соболев.

Зокрема, коментуючи чутки про підготовку новою владою мирової угоди з Росією, де передбачено створення коаліції з Партією регіонів і відмову від дострокових парламентських виборів, він сказав, що це не відповідає дійсності.

«Такої угоди ніхто не готує. Всі переговори, які відбулися в рамках коаліції, підтверджують, що ми залишаємося на позиції, що по завершенні президентських виборів 25 травня і встановлення їхніх результатів повинно негайно бути ухвалено рішення щодо проведення дострокових парламентських виборів», – підкреслив С.Соболев.

Як відомо, в українських ЗМІ з'явилася інформація про підготовку мирової угоди української влади та Москви. Суть пропозиції – повернутися до виконання умов угоди від 21 лютого, але вже без Віктора Яну-

ковича. Згідно з обговорюваним планом, восени має бути ухвалено нову Конституцію з ухваленням повноваженнями президента і вельми широкими повноваженнями Криму та інших регіонів. Друга умова – створення широкої парламентської коаліції за участю Партії регіонів, але без дострокових парламентських виборів.

ЯНУКОВИЧ ПРИКУПИВ
СОБІ НОВЕ «МЕЖИГІР'Я»
БІЛЯ ПУТІНА

Російські журналісти знайшли, де облаштувався экс-президент України після ганебної втечі з України. Як повідомляє видання «Співрозмовник» з посиланням на голову центральної ради партії «Альянс зелених – Народна партія» Олега Мітволь, 26 лютого Віктор Янукович став власником нової елітної резиденції вартістю 52 мільйона доларів за кілометр від санаторію Барвиха, що належить управлінню справами президента РФ.

«Він став мешканцем селища «Сади Маєндорф» за два дні до пресконференції в Ростові-на-Дону. Ввечері гуляє там стежками і відчуває себе як вдома. А його подругу можна зустріти в торговельному центрі «Dream House» на Рубльово-Успенському шосе. Вона туди кожен день в «Абетку смаку» за харчами приїжджає. Та сама жінка, яка на відео з «Межигір'я» відлітала з собачкою на гелікоптері», – каже Мітволь.

За його словами, нове житло Януковича – це величезний триповерховий особняк в англійському стилі, з відповідним професійним дизайном та англійськими антикварними меблями. Попередній господар не міг продати його півтора року, був готовий віддати навіть за 35 мільйонів доларів, але несподівано отримав 52 мільйони, як і просив. Покупці придбали об'єкт не торгуючись, за готівку. Головною умовою було заселення нового мешканця в день покупки.

ОСКАРОНОСЕЦЬ
ДЖАРЕД ЛЕТО ПОБУВАВ
НА МАЙДАНІ

Американський актор та співак Джаред Лето дав концерт у Києві й відвідав Майдан.

У четвер, 14-го березня, Лето пройшовся міськими, де три місяці поспіль українці відстоювали свої права й де загинула Небесня сотня.

Напередодні, 12-го березня, у Києві відбувся виступ його гурту «30 Seconds to Mars». Під час концерту Джаред, який під час цього року «Оскара», отримуючи нагороду за найкращу роль другого плану, згадав про Україну, тримав у руках синьо-жовтий прапор.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агентств

В АМЕРИЦІ

ДЖОН КЕРРІ ПОРІВНЯВ
НИНІШНЮ РОСІЮ
З ГІТЛЕРІВСЬКОЮ
НІМЕЧЧИНОЮ

На тлі виступу перед обома палатами Державної Думи президента Володимира Путіна 18 березня державний секретар США Джон Керрі піддав критиці те, що він назвав «націоналістичним чадом» у Росії. Голова американської дипломатії також порівняв ситуацію в Росії із ситуацією напередодні Другої світової війни в Німеччині.

Виступаючи перед групою студентів в Державному департаменті 18 березня, Керрі заявив, що вторгнення Росії в Східну Україну буде «кричущим кроком» для Росії, де так багато поставлено на карту. Він провів аналогію між кризою в Криму й ситуацією напередодні Другої світової війни. Звертаючись до Путіна, Керрі сказав: «Вам потрібно перечитати історію подій, що призвели до Другої світової війни, і того запалу, який став наслідком подібних націоналістичних настроїв».

Керрі також послався на втручання Радянського Союзу в справі Чехословаччини і Польщі. «У ряді складних історичних подій, таких як події в Чехословаччині в 1968 році, як пояснення вторгнення в країну було висунуто тезу захисту її мешканців», – сказав він. – Запитайте у чехів чи поляків, як вони себе почували під таким «захистом» всі ці роки».

Джон Керрі знову озвучив позицію Вашингтона, що референдум в Криму і взяття півострова під російський контроль – це незаконні й неприйнятні дії.

АМЕРИКАНСЬКІ
СЕНАТОРИ ПРОТИ
ПУТІНСЬКОГО АНШЛЮСУ

Україні сьогодні важливо переконатися в тому, що США стоять на її боці в конфлікті з Росією, який розгортається навколо Криму. На цьому наголошують американські сенатори, які відвідали з офіційним візитом Київ.

Сенатор-республіканець Джон Маккейн розповів на зустрічі з журналістами, що, хоч і побував за своє життя багато-де, не бачив нічого подібного до сьогоднішнього київського Майдану. Політик назвав майданівську землю «святою».

Водночас він розповів, що делегація з восьми сенаторів обговорювала з представниками україн-

ського уряду безпекові загрози, які стоять перед Україною, зокрема скупчення російських військ уздовж її східного кордону. Обговорювали також перспективи надання Сполученими Штатами військово-технічної допомоги.

Сенатор Маккейн відзначив, що під дію санкцій, запроваджених США в зв'язку з подіями в Криму, підпадає широке коло осіб як в Криму, так і в Росії. У випадку Криму йдеться не лише про санкції щодо фізичних осіб, але й юридичних, тобто бізнес-компаній.

Сенатор-демократ Річард Дурбін, який представляє штат Іллінойс, де мешкає велика українська громада, також відзначив важливість санкцій щодо політиків, відповідальних за агресію щодо України і корупціонерів, та відновлення співпраці України з МВФ.

«Візит прем'єр-міністра Арсенія Яценюка до Вашингтона був успішним, він знає про наші зусилля з вирішення кризи. Для України це час для рішень. Її новий уряд зіткнувся з величезними викликами. Ми з Джоном Маккейном підтримали резолюцію, що передбачає не лише санкції щодо росіян, відповідальних за агресію проти України, а також і щодо тих, які причетні до клептократії, яка процвітає в російській владі», – сказав Річард Дурбін.

У США НЕ
СУМНІВАЮТЬСЯ: РОСІЯ
СТРІЛЯЛА ПЕРШОЮ

Речник Держдепартаменту США Дженіфер Псакі покладає відповідальність за стрілянину в Сімферополі на Росію. «Припиніть стріляти в Сімферополі. Ясно, що Росія стріляла першою і зараз має продемонструвати стриманість», – написала вона у Твіттері.

«Путін 18 березня вітає українських солдатів за те, що вони не застосували зброю в Криму, а потім дозволяє підстрелити одного з них», – зазначила також вона.

Напередодні, 18 березня, у Сімферополі сталася стрілянина за участю снайперів.

Українські військовики заявили, що одного нашого військового було вбито російським снайпером, а ще одного – поранено.

Путінські окупанти заявили, що також загинув один «самооборонець Криму», а ще один поранений, і що стріляли в обидва боки, і що в цьому нібито підозрюють «бойовиків» із Західної України. Однак такі заяви – частина тотальної брехні, яку виливають на людей путінські пропагандисти.

РОСІЇ НАЙБІЛЬШЕ
ЗАШКОДИТЬ ПАДІННЯ
ЦІН НА НАФТУ Й ГАЗ

Скоординоване світовою спільнотою зменшення цін на енергоресурси має більші шанси вплинути на позицію Росії, ніж адресні санкції. Таку думку висловив економіст Ярослав Притула з університету Джорджа Вашингтона, що знаходиться в американській столиці.

«Завдячуючи м'яким санкціям з боку США та ЄС, серйозній позиції Центробанку Росії на ринку та особистому спілкуванню Путіна з олігархами, російські акції піднялись у ціні, а рубль зміцнівся», – відзначив Притула. На думку економіста, така ситуація не триватиме довго. «Негативні прогнози щодо російської економіки були, залишаються і навіть посилюються, і введення додаткових санкцій прискорить цей процес», – сказав він.

Додатковими й більш жорсткими діями Я.Притула вважає запровадження санкцій щодо державних компаній Росії та ширшого кола осіб.

Економіст зазначив, що запровадження значних санкцій проти Росії вплине і на Україну. «Ефективнішими можуть бути ринкові механізми, такі як скоординоване зменшення ціни на нафту в світі», – заявив Притула. За його словами, щось подібне вже відбувалось у 80-х роках, коли, реагуючи на введення радянського війська до Афганістану, Саудівська Аравія суттєво збільшила продаж нафти і тим самим знизила ціни на неї.

ЕСМІНЕЦЬ
АМЕРИКАНСЬКОГО ВМФ
ПРИПИНІВ ПОШУКИ
МАЛАЙЗІЙСЬКОГО
АВІАЛАЙНЕРА

Есминець американського військово-морського флоту Kidd припинив участь в операції з пошуку зниклого під час польоту зі столиці Малайзії Куала-Лумпура до Пекіна (Китай) авіалайнера компанії Malaysia Airlines. Про це заявив представник Сьомого флоту США Вільям Маркс.

Командування флоту ухвалило рішення, що після значного розширення зони пошуку ефективніше використовувати авіацію. Есминець Kidd повернеться до виконання своїх прямих завдань, а американські патрульні літаки P-3 Orion та P-8 Poseidon продовжать участь у операції.

Раніше представники малайзійської влади повідомили, що зниклий Боїнг, ймовірно, змінив курс і міг летіти в одному з двох напрямків – у бік Центральної Азії або в бік південної частини Індійського океану. Слідчі розглядають версію, що авіалайнер після того, як щез з радарів, міг полетіти на певні території Афганістану чи Пакистану, які контролюють бойовики руху «Талібан». Пасажирський літак вони можуть використати як зброю для тарану певних об'єктів. Так як це зробили бойовики Аль-Каїди 11 вересня 2001 року в США.

Коли верстасвся номер. Як повідомив прем'єр-міністр Австралії Тоні Аббот, біля берегів його країни знайдено уламки літака, які можуть належати зниклому авіалайнеру компанії Malaysia Airlines.

США ЗАЖАДАЛИ ВІД
ДИПЛОМАТІВ БАШАРА
АСАДА ЗАЛИШИТИ
ТЕРИТОРІЮ КРАЇНИ

Сполучені Штати дали Сирії термін до кінця березня, щоб визначити майбутнє своїх дипломатичних на американській території. 18 березня США зажадали від сирійських дипломатів залишити країну, а також зачинити посольство й два почесних консульства в Мічигані та Техасі. США також заявили про призупинення дипломатичних відносин із Сирією, але не про їхній офіційний розрив.

За словами представника Державного департаменту, Сирія має право призначити третю країну для того, щоб управляти приміщенням посольства, майном та архівом, або найняти для цього громадян США.

Сполучені Штати не визнають легітимним уряд Башара Асада, який воює з власним народом, застосовуючи проти нього хімічну зброю російського виробництва, й підтримують ту частину озброєної опозиції, котру у Вашингтоні вважають поміркованою. Натомість, путінська Росія не тільки підтримує режим Асада на міжнародній арені, а й постачає йому зброю, включно з бойовими отруйними речовинами.

ДЕРЖАВНИЙ
ДЕПАРТАМЕНТ США
ОСУДИВ ДІЇ
ВО «СВОБОДА»

Державний департамент і посольство США в Україні осудили жорстоке залякування і фізичні нападки, учинені 18-го березня членами ВО «Свобода» проти в.о.генерального директора Національної телекомпанії України (НТКУ) О.Пантелеймонова, якого народний депутат-свободівець І.Мірошніченко зі своїми однопартійцями силоміць змусив написати заяву про звільнення,

застосовуючи грубу фізичну силу. Про це йдеться у офіційній заяві посольства.

«Ми вітаємо заяви прем'єр-міністра А.Яценюка і міністра внутрішніх справ А.Авакова, які осуджують цю поведінку як неприйнятну. Ми закликаємо ВО «Свобода» накласти дициплінарне стягнення на Ігоря Мірошніченка та інших членів партії, які брали участь у цьому інциденті», – йдеться у документі.

«Нас, як і багатьох українців, глибоко вразив цей інцидент, який був не проявом патріотизму, а нагадав, натомість, про бандитську тактику, яку раніше застосовував режим Януковича, – наголошується в заяві. – Такій поведінці не місце в Україні, яка віддана справі захисту демократії, громадянських і особистих свобод, зокрема свободи преси».

«Ми вітаємо своєчасну заяву генпрокурора Махніцького про те, що його відомство здійснить кримінальне провадження за цим інцидентом, і настійно закликаємо ВО «Свобода» до повної співпраці зі слідством. Ми сподіваємось, що всі українці захищать і поважатимуть не лише свої демократичні права і свободи, а також права і свободи інших людей», – говорить документ.

ЗА ЕКСКУРСІЮ РУІНАМИ
ДЕТРОЙТА БЕРУТЬ \$100

Свого часу символ економічної могутності Сполучених Штатів, серце автомобілебудування світу Детройт переживає нині тяжкі часи. Галузь пережила кризу, але в процесі модернізації залишила по собі тисячі непотрібних будинків та приміщень. Детройт перетворився на місто-привид. Щоправда, знаходяться люди, які бачать прекрасне навіть у руїнах. У місті виник унікальний вид туризму – відвідини закинутих районів. Одна така екскурсія містом-привидом коштує 100 доларів.

Ніхто не може пригадати, коли востаннє натовпи любителів рок-музики збиралися в одному з театрів. Сьогодні перед будинком можна зустріти хіба що бездомних. Велична сцена, на якій свого часу виступали такі зірки, як Боб Сігел, Тед Нюджент та Аліс Купер, нині пронизана страхітливими дірами. Враження таке, що будинок постраждав під час бомбардування, але війною тут і не пахло. Це лише класичний приклад економічного занепаду.

Колись неповторний католицький собор Святої Агнеси демонструє відвідувачам обиті колони, розбиті вікна і графіті. Останній раз богослужіння тут відправили у 2006 році. Поруч церкви знаходиться колишня школа. Тут валяються взуття, підручники, а коридори, де юрилися учні, тепер набиті сміттям. На щастя, для безробітних детройтців картина цього «апокаліпсису» притягує багатьох американців з благополучних регіонів, і на цьому можна бодай трохи заробити.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агенцій

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

Два способи заощадити гроші коли, купуєте авто марки GM

**Отримайте
уповноваження
на фірмову знижку
"GM Factory Pricing"**

Скануйте тут, щоб отримати номер
уповноваження на фірмову знижку
"GM Factory Pricing." Вся інформація тут:
LoveMyCreditUnion.org/GM

**Наші відсотки
позичок на авто —
одні з найнижчих
2.95%*_{apr}**

Скануйте тут, щоб внести аплікацію
онлайн на позичку на авто:
Selfreliance.Com

* Позички на авто можуть бути до \$35,000 або 100% вартості авто перед нарахуванням податку, "title" і додаткових коштів, однак ціна не може перевищувати "NADA" retail суму на визначених типах машин. Кредитоспособність апліканта, фінансові відношення продавця впливає на процентну ставку, термін і суму "down payment". Інші умови можуть бути пристосовані. **Коли позичка є на \$1,000 при 2.95% APR (річна процентна ставка), місячна оплата дорівнює \$22.11 на 48 місяців. **Коли позичка є на \$1,000 при 3.75% APR (річна процентна ставка), місячна оплата дорівнює \$22.47 на 48 місяців. Позички на авто можуть бути до 60 місяців при вищій % ставці. Пропозиція обмежена в часі й може бути колинебудь скасована. За докладною інформацією телефонуйте на безкоштовний #888.222.8571. Фірма General Motors пропонує членам особливі ціни при закупі різних автомашин марки GM. Це на додаток до існуючих пропозицій у кредитівці. Залежно від типу авто, ви можете осядати сотки, або й тисячі дол. при закупі авто марки Chevrolet, Buick або GMC тільки тому, що Ви є членом кредитівки.

ДУМА ПРО ГАЙДАМАКІВ

Минулої неділі Великий Нью-Йорк знову вітав у переповненому залі Українського Народного дому Великого Кобзаря. Стоячи. Оваціями. А на завершення, під завісу, багатоголосе «Слава Тарасові Шевченку!», «Слава Україні!», «Слава Небесній сотні!» дивовижно, болісно й щемно сплелось в один гімн, так, немов це слова однієї думи.

Дума про гайдамаків – дума про славу й трагічну минувшину України з містком у сьогодення. Експресивна, пристрасна, представлена народним артистом України Іваном Бернацьким разом зі своїм молодим театром на одному ди-ханні, з надією та спонукую «прочитати твою славу нашого народу». Напевне, саме тому кожне Тарасове слово в інтерпретації Івана

Бернацького та його артистів, попри, здавалося б, тему, прив'язану до конкретної історичної доби, лунало зі сцени, немов явлення у слові Всевишнього, як соборне послання біблійних пророків, святих апостолів, самого Христа з Його «Пізнайте правду – і правда визволить вас». Вірно, що визволить, обов'язково визволить...

Фото Богдана Грицива

Український Музей і Бібліотека в Стемфорді
запрошують українську громаду на виставку
з нагоди 200-ліття з дня народження
Тараса Шевченка
з 29 березня по 22 серпня 2014 р.

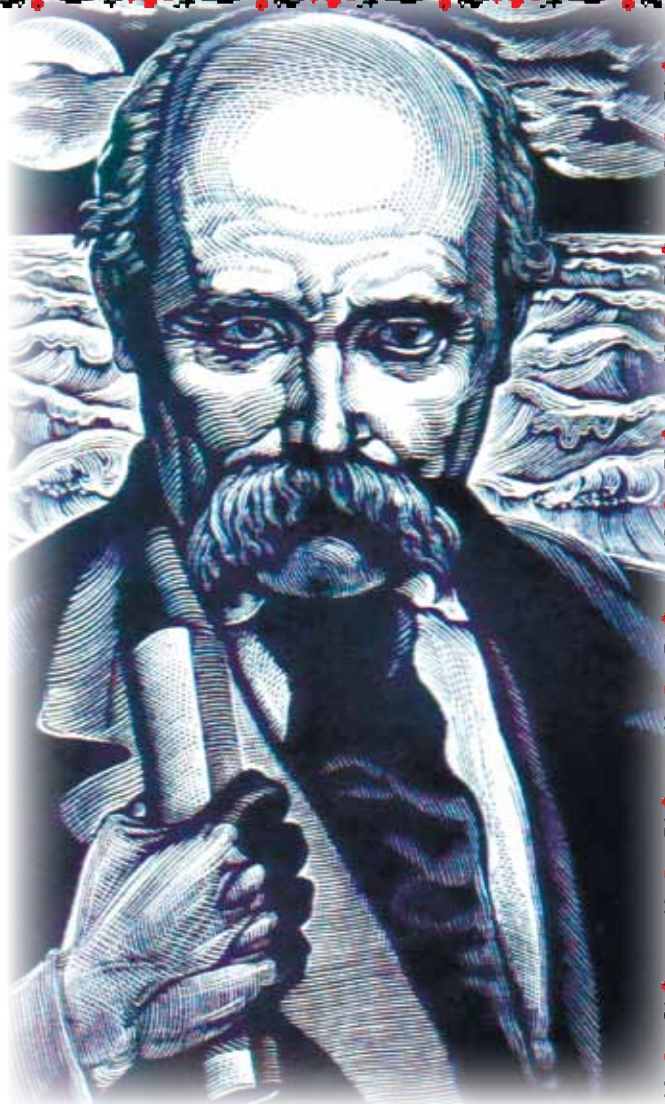
ВИСТАВКА ВКЛЮЧАТИМЕ:

картини-ілюстрації до «КОБЗАРЯ» відомого мистця Василя Лопати;
Рідкісні видання «КОБЗАРІВ» та наукових праць про Тараса Шевченка

**ОФІЦІЙНЕ ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ ВІДБУДЕТЬСЯ В СУБОТУ, 29 БЕРЕЗНЯ,
О 3-Й ГОДИНІ ПО ПОЛУДНІ В ПРИМІЩЕННІ МУЗЕЮ ЗА АДРЕСОЮ:**
161 Glenbrook Road Stamford, CT 06902

Tel: 203-323-8866; 917-501-8881
ukrmulrrec@optonline.net; ukrainianmuseumlibrary.org

Museum hours: Wednesday – Friday 1PM – 5PM and by appointment

NO CLOSING COST MORTGAGE PROGRAM

No Closing Costs Home Financing!

Available for both new purchase and refinance*

YOU DON'T HAVE TO PAY ANY OF THESE!

Application Fee	\$ 325.00	\$0
Appraisal Fee	\$ 325.00	\$0
Commitment Fee	\$ 495.00	\$0
Title Service Charges	\$1,300.00**	\$0
Government Recording Charges	\$ 205.00	\$0
TOTAL CHARGES	\$2,650.00	\$0

ELIGIBLE MORTGAGES

Conventional Fixed Rate Mortgages
10, 15, 20, 25, and 30-year terms

Adjustable Rate Mortgages
3, 5, and 7-year terms

*The No Closing Cost Mortgage Program is available for eligible new mortgages and external refinances on primary residences and vacation homes (internal refinance and investment property are not eligible).

**Title Service Charge based on a \$100,000 loan. Title service charges vary with the amount of the loan. Per diem interest fee is the responsibility of the member. Offer valid on applications submitted February 1, 2014 through February 28, 2014. Loans are subject to approval criteria, not all applicants will qualify. Offer is subject to change or withdrawal without notice. Minimum mortgage loan amount required is \$100,000.

To receive any product or service by the USFCU, you must be a member of the USFCU by opening a share (savings) account. All new memberships are subject to USFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location).

Federally insured by the NCUA

Main Office
1729 Cottman Avenue
Philadelphia, PA 19111
Tel: (215) 725-4430

Somerton Branch
14425 Bustleton Avenue
Philadelphia, PA 19116
Tel: (267) 351-4021

UECC Branch
700 Cedar Road
Jenkintown, PA 19046
Tel: (267) 627-5317

Trenton, NJ Branch
477 Jeremiah Avenue
Trenton, NJ 08610
Tel: (609) 656-0802

24th Street Branch
2307 Brown Street
Philadelphia, PA 19130
Tel: (215) 232-3993

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

ВЕСНА: вся природа пробудилась! Не дрімайте! Якщо Ви платите оренду від \$1,200 і вище, то подумайте, чи не варто стати власником житла:

Наприклад, при купівлі кондомініуму або СО-ОР за \$200,000 із першим внеском \$20,000 та іпотекою у \$180,000 при 3.00% річних оплата буде така:

Кредит - \$759.00 Послуги - \$150.00 Податок - \$250.00 Разом - \$1,159.00

Не думайте довго, бо ціни на нерухомість зростають!

Наприклад: за \$100,000 банки виплачують річні дивіденди від \$50 до \$900 на рік ☹

Порівняйте з нашими: від \$750 до \$2,150 ☺

**Наші відсотки на позички теж кращі, ніж у сусідніх банках.
Телефонуйте 914-220-4900.**

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

HOME EQUITY LINE OF CREDIT (HELOC)

**ЛІНІЯ КРЕДИТУ
Під Заставу Будинку (HELOC)*
Без будь-якої оплати***

НЕМАЄ...

... Оплати за Аплікацію,
... Оплати за Оцінення Будинку,
... Державного Мита Штату Нью-Йорк,
... Оплати за Перевірку Документів (Тайтл).

NO... APPLICATION FEE, NY STATE TAX FEE, APPRAISAL FEE, TITLE FEE

Відвідайте <https://rufcu.mortgagewebcenter.com> для поточних процентних ставок і заповнення аплікації на HELOC онлайн. Для більшої інформації по кредитах під заставу будинку, будь ласка, відвідайте: www.consumerfinance.gov/learnmore

*УФКС покриває витрати для лінії кредиту під заставу будинку (HELOC) до \$ 1000. Якщо ви закриєте HELOC на протязі двох років з часу відкриття, ви повинні відшкодувати видатки та збори що стасуються за відкриття позики. Підлягає правилам кредитування. Страхування будинку є обов'язковим. УФКС має право припинити дію цієї пропозиції в будь-який час. Зверніться до нас для більш детальної інформації

For consumer information about home-secured loans please visit: www.consumerfinance.gov/learnmore. Visit any of our branches or call (877) 968-7828 to speak with a mortgage professional about the HELOC. Get a personalized quote with current interest rates by visiting: [HTTPS://rufcu.mortgagewebcenter.com](https://rufcu.mortgagewebcenter.com).

*UFCU covers the closing costs for a home equity line of credit (HELOC) for up to \$1000. If you close your HELOC account within the first 2 years you must reimburse actual costs and fees paid in connection with the account. Subject to credit granting terms and conditions. Property insurance is required. See UFCU for complete details. UFCU reserves the right to terminate this promotion at any time.

UKRAINIAN **УКРАЇНСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

MAIN OFFICE | 824 E. Ridge Rd | Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

BRANCH ALBANY, NY SACRAMENTO, CA SYRACUSE, NY BOSTON, MA PORTLAND, OR VANCOUVER, WA
OFFICES: 518-266-0791 916-721-1188 315-471-4074 781-493-6733 503-774-1444 360-597-2096

www.rufcu.org
877-968-7828

Federally insured by NCUA
EQUAL HOUSING LENDER

У ГРОМАДІ

Острів Рузвельта, розташований у самому серці Нью-Йорка, між островами Мангетен і Лонг-Айленд, навпроти штаб-квартири Організації Об'єднаних Націй, – своєрідний пам'ятник 32-му президенту США Франкліну Делано Рузвельту. Прикметно, що на краю острова знаходиться меморіальний парк з промовистою назвою «Парк чотирьох свобод». Символічно, що саме тут 15 березня член Конгресу США Керолін Малоні провела прес-конференцію на тему російського вторгнення в Україну.

Водночас, буквально за милю, в добре помітній звідси штаб-квартирі ООН відбувалося голосування членів Ради Безпеки. Прес-конференція Керолін Малоні надіслала сильний сигнал на підтримку народу України, в той час, коли в Раді Безпеки ООН 13 з 15 її членів засудили організований Росією псевдореферендум і анексію Криму (утримався навіть Китай, і тільки Росія, використовуючи право вето, голосувала проти резолюції РБ ООН, яка засуджує потоптання міжнародного права, закликає поважати непорушність кордонів, право всіх держав світу на недоторканість кордонів і територіальну цілісність).

У січні 1941 року Рузвельт виголосив щорічну промову про стан держави, знамени-

ту тезою про чотири свободи: дві, закріплені у доповненні до Конституції США (слова та визнання), та дві нові (свободу від злиднів, яка стала відмінною рисою соціальної програми Рузвельта, а також свободу від страху, яка уособлювала відносно нову концепцію, за якою 32-й президент США сподівався отримати від Америки підтримку її європейських союзників в Другій світовій війні). Основна ідея Рузвельта полягала в тому, що індивідуми та народи повинні бути вільні від страху гноблення й окупації і ті, хто не відчував такого страху, повинні бути зобов'язані допомогти тим, кому поталанило менше. За іронією долі, чотири роки потім хворий Рузвельт у супроводі радянських агентів зі свого власного держдепу поїхав до Ялти, в Крим і віддав половину Європи своєму тодішньому союзнику Йосипу Сталіну, таким чином погодившись з введенням додаткового страху, репатріації назад в пекло, до РСРП тих, кому за якихось обставин пощастило виїхати на Захід. Ті нещасні люди, віддані на поталу Сталіну, відомі в історії як «жертви Ялти».

Однією з головних цілей Рузвельта в Ялті було купити мовчазну згоду Сталіна на утворення Організації Об'єднаних Націй. При цьому цей проект був як успішним, так і трагічним. Розчарування

На знімку (зліва направо): Степан Качурак, голова управи ООЧСУ, конгресменка Керолін Малоні, Аскольд Лозинський, член головної управи ООЧСУ, Андрій Добрянський, заступник голови відділу УККА в Нью-Йорку

ООН виявлялося багато разів – від постанови організації в жовтні 1945 року до минулої суботи, під час голосування в Раді Безпеки із засудженням російської агресії. Тільки одна країна, власне, злочинець і агресор, проголосувала проти волі переважної більшості, але злочинець переважив через свій статус члена РБ з правом вето.

У квітні 2008 року Україна повинна була набути План дій з членства (ПДЧ) на самміті НАТО в Бухаресті. Росія, яка не тільки не є членом НАТО, але й основною причиною, через яку було створено цей оборонний військово-політичний блок, заблокувала шлях України на членство в альянсі. Президент США Джордж Буш виступав за її членство, але європейці і,

зокрема Німеччина, нібито через енергетичні міркування не змогли зробити того, що повинні були б зробити. Членство України відклали й відтоді ніколи вже серйозно не обговорювали це питання. А якби Україні тоді в Бухаресті було відкрито шлях до членства, то сьогодні не було б проблеми з Кримом, і Путін не зміг би так безсоромно й зухвало анексувати цю частину української землі.

Як на мене, сьогодні існує тільки один варіант, який допоможе Україні – 28 країн-членів НАТО повинні активізуватися й запропонувати Україні прискорене членство в альянсі. Нинішній український прем'єр А.Яценюк у приватній бесіді з представниками НАТО попросив про таку можливість. Німеччина й Франція, продавшись Росії в минулому, повинні підтримати Україну та виправити свою помилку в Бухаресті. Народ України та інші народи Східної Європи спрагли бажання визволити свободу від страху. Запийте поляків, чехів, угорців, прибалтів та інші східно-європейські народи, які недавно стали членами НАТО, – вони готові підтримати Україну. Може, тільки тому, щоб захистити свободу в себе, на своїх теренах. Коли НАТО стане на кордонах Росії, свобода від страху чи, радше, страх може стати такою складовою переговорів, що це зрозуміє навіть путінська Росія.

Аскольд Лозинський

ЩЕ НЕ ВМЕРЛА І НЕ ВМРЕ...

Під час зустрічі нью-йорського Майдану з А. Яценюком біля штаб-квартири ООН у Нью-Йорку

13 березня прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк зустрівся з українською громадою Великого Нью-Йорка.

У ході візиту до США голова українського уряду відвідав Нью-Йорк, щоб виступити на відкритому засіданні Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй. Біля штаб-квартири ООН Арсенія Яценюка та членів української державної делегації зустріли кількості представників української громади. Активісти місцевого Майдану скандували: «Слава Україні!», «Слава Небесній сотні!», «Putin, hands off

Ukraine!», «Українці Америки з Вами!». Прем'єр-міністр підійшов до громади, мав коротку розмову й на прощання разом з майданівцями Нью-Йорка заспівав національний гімн України.

Увечері того ж дня лідери української громади запросили Арсенія Яценюка на вечерю, під час якої обмінялися думками й висловили свою готовність разом з українським народом протистояти брутальній агресії Росії, яка розтоптала всі міжнародні норми співжиття націй, в усьому підтримувати Україну до остаточної перемоги над зухвалим агресором.

Фото Razom ForUkraine

АВТОМАЙДАН ТРИВАТИМЕ ДО ПЕРЕМОГИ

Минулої неділі Нью-Йорком промчав другий Автомайдан, який організували американці українського походження.

Його ініціаторами, організаторами та учасниками стали українці другого й третього покоління іммігрантів, які народилися й виросли в США – лікарі, адвокати, мистці, топ-менеджери, професори університетів... Успішні американці українського походження, які, можливо, не часто ходять на мітинги протесту під вікна дипломатичних установ, але невмовний біль за Україну сягнув свого найвищого апогею і в їхніх серцях. Колонна з кількох десятків автомобілів з синьо-жовтими прапорами проїхала через Таймс-сквер, П'яту авеню, 49-ту вулицю, де знаходиться Генеральне консульство України, біля Генерального консульства Російської Федерації, штаб-квартири ООН. На Другій авеню учасники Автомайдану провели короткий мітинг біля стіни пам'яті Небесної сотні.

«Скрізь уздовж свого автопробігу ми влаштовували короткі «флеш-моби», намагаючись усіма можливими способами достукатися до

Лада Лисняк зі своїми батьками – відомою американською актрисою Ларисою Кукрицькою-Лисняк та режисером Володимиром Лисняком біля стіни пам'яті Небесної сотні на Другій авеню в Нью-Йорку

сердечь і умів кожного пересічного мешканця Америки, щоб вони розуміли ситуацію в Україні й довкола України, – сказала нашому тижневику Лада Лисняк, одна з організаторів цієї акції. – Ми плануємо повторювати автомайданні акції аж доки Україна не по-

збудеться путінського зашморгу!»

Вл. інф.

На першій сторінці в колажі використано фрагмент обкладинки журналу The Economist. Колаж Наталії Цапик

ТАРАСІВ БЛАГОВІСТ

ЧИТАЮ ШЕВЧЕНКА І ЛЯЧНО МЕНІ...

«Читаю Шевченка і лячно мені – у кожному слові сьогоднішні дні...» Ці слова тернопільського поета-нашого сучасника Олега Германа пролунали минулої суботи, 15 березня, на шевченківському ювілейному святі в Школі українознавства СУМ ім. генерала-хорунжого Чупринки в Нью-Йорку не лише як окремий літературний монолог сучасника, а стали лейтмотивом усіх урочистостей.

Віддати шану Великому Кобзареві з нагоди 200-ліття з дня його народження в залі Державницьких організацій зішлись учні, вчителі, батьки, сумівці. Як і рік, і два роки тому лунали вірші у виконанні школярів і вчителів: «Кругом неправда і неволя, народ замучений мовчить...», «Погибнеш, згинеш, Україно, не стане знаку на землі», «Мені однаково, чи буду я жити в Україні чи ні...» Тільки сприймалися вони так, ніби лунають вперше, ніби написані щойно, в ці трагічні майданні й драматичні післямайданні дні. Відчуття реальності додавали унікальні талановито підібрані й скомпоновані відеокадри, яким було відведено роль ілюстрації Шевченкової думки й великої думи про Україну на тлі сьогодні. «Раби, підніжки, грязь Москви...» – лунають Шевченкові рядки й на екрані постають

Учні й вчителі школи українознавства СУМ – учасники ювілейних святкувань

конкретні обличчя, які хотілося б не впізнавати й ніколи не бачити... «То було лихо по всій Україні, – чується Шевченківські рядки – Гірше пекла... За що люди гинуть?» І на екрані постають криваві події на вулиці Грушевського. Вже немає Сергія Нігояна, вже снайперську гвинтівку з оптичним прицілом наведено на іншу жертву... «Та не однаково мені, як Україну злії люди, присплять лукаві і вогні її окраденою збудять...» – і відеооб'єктив знову вхоплює оповитий полум'ям і димом київський Майдан.

У драматичний сюжет цього документального фільму майстерно вплітаються тихі голоси дошкільнят-маленьких бандуристів, до них своїм авторським прочитанням Шевченка приєднуються молодші й старші вихованці школи разом з усім педагогічним колективом, включно з директором школи Іриною Чуян. «Ти знаєш, Тарасе, весна в Україні...» – тихо, немов молитву, читає вчителька Люба Витвицька монолог, присвячений Небесній сотні, й всі учасники

свята запалюють поминальні свічки пам'яті Героїв Майдану. Невід'ємною частиною цього шевченківського дійства став і глядацько-слухацький зал, який не був статистом, а співав, захоплювався, плакав.

Директор школи Ірина Чуян висловила велику вдячність усім учням, їхнім батькам, а також учителям – Марійці Мельник (дитсадочок), Любі Витвицькій, Вірі Гогільчин, Марії Лисецькій, Лідії Волосянко (вчительці історії та культури 7-9 класів), Ользі Медичкій

ПРОРОЧІ ШЕВЧЕНКІВСЬКІ СЛОВА

- ✓ «Кохайтеся, чорнобриві, та не з москалями...»
- ✓ «Погибнеш, згинеш, Україно, не стане знаку на землі»
- ✓ «Якби ви вчилися так, як треба, то й мудрість би була своя»
- ✓ «Доборолась Україна до самого краю»
- ✓ «І на оновленій землі врага не буде супостата...»
- ✓ «І оживе добра слава, слава України»
- ✓ «Нема на світі України, немає другого Дніпра...»
- ✓ «Борітеся! Поборете. Вам Бог помагає...»

(географія), Зоряні Матійчик (мова), Ігорю Николіуку (література), Віктору Куриліку (історія, культура 10-12 класи) – за допомогу, прекрасну підготовку свята й почуття особистої причетності кожного до долі Тараса Шевченка й долі України.

А батьківський комітет, у свою чергу, висловив пропозицію запропонувати Шкільній раді використати сценарій цього свята та його блискуче втілення Школою українознавства СУМ у Нью-Йорку як взірць організації Шевченківських урочистостей для всіх українських шкіл США.

**Прес-служба Школи
українознавства СУМ
Нью-Йорк**

СВОЯ ПРАВДА І СИЛА, І ВОЛЯ

Поклін Кобзареві від учнів, вчителів та батьків школи українознавства ОУА «Самопоміч» у Нью-Йорку

8 березня учні й вчителі школи українознавства Об'єднання українців Америки «Самопоміч» у Нью-Йорку вшанували 200-ліття від дня народження Тараса Шевченка концертом «Поклін тобі, Тарасе».

Свято відкрив директор школи Іван Макар, наголосивши, що думи, мрії й закляти Велико-го Кобзаря, які прочитуються в його творах XIX століття, безперечно, стосуються сьогоднішньої України, яка бореться за гідність, справедливість, можливість жити в країні, де панувала б «своя правда і сила, і воля» Учасники й гості урочистостей спільною молитвою і хвилиною мовчання вшанували пам'ять про Тараса Шевченка й героїв Євромайдану.

Пісенно-музична програма, яку вміло вела вчителька історії Валентина Глушак, охоплювала низку творів Тараса Шевченка, виконаних учнями всіх класів – від дошкільця до випус-

чників – як у традиційних, так і новаторських варіантах.

Шкільний хор під керівництвом вчительки співу Елі Романішин та музичний супровід піаністки Насті Антонів виконав шевченківський «Заповіт».

Яскравою сторінкою свята стала й експозиція «Шевченко – художник», організована й представлена Михайлом Барабашем, львівським мистцем, який тепер живе у Нью-Йорку й щосуботи викладає культуру в школі українознавства.

**Ксенія Ференцевич,
пресовий референт школи
українознавства ОУА
«Самопоміч»
Нью-Йорк
Фото Тараса Гураля**

«СВІТЕ ТИХИЙ, КРАЮ МИЛИЙ...»

Переможці та члени журі конкурсу

200-ліття від дня народження Тараса Шевченка у Філадельфії відзначили конкурсом декламації «Світе тихий, краю милий, моя Україно», основним спонсором якого виступила Українська Федеральна Кредитова Кооператива «Самопоміч».

15 березня, в суботу, з ініціативи Релігійного товариства українців-католиків «Свята Софія» у США та в співпраці з осередком Наукового товариства ім. Т.Шевченка у Філадельфії, Нашою українською рідною школою (НУРШ) й Українською Федеральною Кредитовою Кооперативою «Самопоміч» в Українському освітньо-культурному центрі, в меморіальній

кімнаті ім. Куземського (Дженкінтаун, штат Пенсильванія) відбувся конкурс декламації, приурочений ювілею Кобзаря.

У змаганні взяли участь 16 конкурсанти. З допомогою вчителів та батьків учні 5-12 класів підготували до цієї події 16 віршів, які Кобзар присвятив Україні в різні періоди свого життя. До складу журі на чолі з академіком Національної академії наук України, професором Університету Ла Саль та Пенсильванського університету, президентом Світової ради НТШ Леонідом Рудницьким ввійшли: Галина Келлер, CEO кредитівки «Самопоміч», Ольга Костів, директор НУРШ та вчительки цієї школи – Оксана Крилюк і Оксана Кобулей.

Основними критеріями оцінювання були: плавність, чіткість вимови, інтонація, артистичність, драматизм, постава. Відтак, лауреатами конкурсу стали: Христина Білецька, учениця 9 класу, Дмитро Клітчик, учень 11 класу та Вікторія Фалендиш, учениця 5 класу. Серед переможців конкурсу також Вікторія Курилець, Наталія Бабійчук, Анастасія Блощинська. Всіх учасників конкурсу нагороджено дипломами та призами, які надало Релігійне товариство українців-католиків «Свята Софія», а головний спонсор – Українська Федеральна Кредитова Кооператива «Самопоміч» зафондувала цінні призи лауреатам та переможцям.

**Прес-служба
Товариства «Свята Софія»**

НАШІ КРЕДИТІВКИ

15 березня, в суботу, в Йонкерсі (штат Нью-Йорк) відбулися 50-ті річні загальні збори Федеральної кредитової кооперативи СУМА, яка цього року святкує півстолітній ювілей.

Робоча президія загальних зборів. Фото Степана Качурака

КРЕДИТІВЦІ СУМА В ЙОНКЕРСІ – 50!

Під час вручення відзнаки Торгівельно-промислової палати Йонкерса «Визначний лідер бізнесової співдружності» (Outstanding Business Community Leader). Листопад 2013 р.

Представники ООЧСУ, яка була серед основоположників кредитівки СУМА (зліва направо): М.Зварич з дружиною, С.Качурак, Б.Ковалик (Товариство вояків УПА), Д.Івасютин

«Не снилося мені 50 років тому, що з малого жолудя, посадженого співзасновниками цієї фінансової установи, серед яких був і я, виросте могутній дуб», – розпочав свій ювілейний звіт президент Федеральної кредитової кооперативи СУМА в Йонкерсі Володимир Козицький.

Ініціатором її створення був тодішній голова Організації оборони чотирьох свобод України (ООЧСУ) Володимир Черевко. 22 березня 1962 року постав спеціальний підготовчий комітет, який зайнявся підготовкою роботи. До нього ввійшли: Володимир Черевко, Володимир Козицький, Михайло Шашкевич, Стефан Шульган. 26 січня 1963 року відбулося перше засідання підготовчого комітету, де було вирішено, що спонсором стане осередок Спільки української молоді (СУМ) ім.30 червня, який на ту пору вже мав власний статут. Одночасно було уповноважено Володимира Козицького стати зв'язковим з урядовими установами для реєстрації кредитівки за сприяння адвоката Івана Флиса. Багато праці й зусиль було вкладено в те, щоб переконати NCUA, що така кредитівка, спонсором якої є молодіжна організація, у Йонкерсі потрібна.

Кредитівка розпочалася 26 серпня 1964 року з... 25 доларів.

Її першими працівниками стали Володимир Козицький і Святослав Коцибала. За три місяці існування членство кредитівки зросло до 82 осіб, активи з 25 доларів до 25 620, позички – до 11263 дол., резерви – до 262 дол., дивіденди становили 4 відсотки. Першим головою Ради директорів був Володимир Черевко. У різні періоди її очолювали Володимир Козицький, Роман Глушко, Лев Футала, сьогодні – Андрій Горбачевський, який і провадив ювілейними загальними зборами.

Історія кредитівки СУМА – це історія української громади Йонкерсу. Гасло, обране на початку шляху – «Наша сила – в нас самих» – залишається актуальним і до сьогодні.

«Протягом 50 років нашої діяльності були часи росту й стабільності, – наголосив у своєму звіті президент кредитівки Володимир Козицький. – Разом з тим ми пережили світову економічну кризу, під час якої багато фінансових установ зазнали великих втрат, але ми росли, багатіли, чесно служили нашим членам, підтримували наші церковні та світські організації: молодіжні, культурні, мистецькі, допомагали нашим братам і сестрам при нагальній потребі, і з гордістю та приємністю можемо відзвітувати перед членством, що за-

дяки добрій співпраці між керівними органами: дирекцією, адміністрацією та працівниками кредитівки нашу кредитову кооперативу Торгівельно-промислової палати Йонкерса минулого року удостоїла звання «Визначний лідер бізнесової співдружності» (Outstanding Business Community Leader)».

Учасники зборів заслухали низку звітів про діяльність кредитівки протягом 2013-2014 років, які виголосили Ігор Макаренко (скарбник), Мiron Ляшко (кредитова комісія), Іван Олійрчик (контрольна комісія). Детальнішу інформацію й аналіз діяльності кредитівки СУМА традиційно опубліковано окремим виданням у друкованому річному звіті.

Сьогодні в кредитівці СУМА 7248 членів, її активи становлять 284 003 358 доларів, позичок видано на \$177 348 410, резервний фонд – \$41 416 860. За звітний рік майже 168 тисяч доларів було видано на громадські цілі, що свідчить про те, що кредитівка продовжує бути фінансовим оплотом організованого українського громадянського життя не тільки в Йонкерсі, а й у Великому Нью-Йорку. Без її внеску не обходиться будь-який більш-менш значущий громадський проект. А президента кредитівки В.Козицького

можна побачити протягом року на багатьох імпрезах української Америки. Важко повірити, що цього року громада відзначатиме 90-ліття від дня народження цього унікального чоловіка. Він прожив нелегке життя, силоміць вивезений з рідної України на рабство до Німеччини, але де б не був і чим би не займався завжди жив Україною й українством, віддаючи українській справі свої сили, кошти, час. Саме завдячуючи таким людям, як В.Козицький, українська Америка має сьогодні свої церкви, суботні школи, потужні кредитівки, впливові громадські організації, народні доми, музеї, бібліотеки, газети, молодіжні й мистецькі об'єднання.

Учасників 50-х загальних зборів кредитівки СУМА в Йонкерсі тепло привітав президент кредитівки «Самопоміч» (Нью-Йорк), голова ЦУКА Богдан Курчак, який зокрема, підкреслив, що кредитівка СУМА серед усіх кредитових кооператив Америки є взірцевою фінансовою установою, діяльність якої позначається на всіх ділянках українського життя. За цими успіхами стоїть самовіддана праця й велика посвята.

Підтвердження цьому стало й письмове привітання від єпарха Стемфордського Павла Хомницького, який навіть

приклад допомоги кредитівки українській громаді й Україні лише в контексті останніх подій, коли громада зібрала необхідні речі, щоб терміново надіслати на Майдан, переслати які допомогла кредитівка СУМА.

З ювілеєм кредитівку також привітали Генеральний консул України в Нью-Йорку І.Сибіга, Постійний представник України при ООН Ю.Сергеев (письмово), голови Ради директорів українських кредитівок: «Самопоміч» у Клифтоні (штат Нью-Джерсі) К.Ваньо та Української національної кредитівки в Нью-Йорку С.Качурак.

Владика-емерит Василь Лостен та настоятель українського католицького храму Святого Архистратига Михаїла в Йонкерсі отець Кирило Ангелов благословили кредитівку на подальший благодатний шлях. Присутні вшанували хвилиною мовчання тих членів кредитівки, які відійшли протягом останнього року у вічність, героїв Майдану, які полягли за Україну, та пам'ять про Тараса Шевченка в рік його 200-ліття.

Прикметно, що кредитова кооператива СУМА (Йонкерс) відчинила свої двері для українства Америки того ж літа, коли у столичному Вашингтоні постав величний пам'ятник Кобзареві.

Вл.інф.

З нагоди проголошеного ООН Міжнародного дня рідної мови
за підтримки Постійного представництва України до ООН

Світовий Конгрес Українців
та
Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

запрошують всіх взяти участь в урочистому відзначенні
200-ліття Тараса Шевченка в приміщенні Організації Об'єднаних Націй.

Тарас Шевченко:
борець за рідну мову,
самовизначення народів, людські права
та соціальну справедливість

НОВА ДАТА: 27-го березня 2014 • 3:00 – 6:00 пополудні

Заля Економічної та соціальної ради (ECOSOC Chamber)
Організація Об'єднаних Націй – Нью-Йорк

У програмі з нагоди 200-річчя від дня народження народного поета України:

- Слово Генерального Секретаря ООН Бан Кі-муна
- Слово Президента 68-ої сесії Генеральної асамблеї ООН Джона В. Еша
- Слово Президента Світового Конгресу Українців Євгена Чолія
- Слово Президента Світової Федерації Українських Жіночих Організацій Ориси Сушко
- Доповідь професора Торонтонського університету д-ра Максима Тарнавського
- Виступи хору "Прометей" з Філадельфії, Братів Добрянських,
вокального дуету Людмили Грабовської і бандуристки Алли Куцевич та
читання творів Шевченка у виконанні Софійки Зелик і Ксені Ференцевич
- Ведучий - Петро Фединський, перекладач "Кобзаря" на англійську мову •

Просимо прийти у вишиванці!

Раніше зголошеним не треба знову реєструватися. Принімаємо додаткові зголошення
до 20-го березня е-поштою на адресу: ukrainersvday@gmail.com

У день імпрези просимо прибути на місце до ООН не пізніше 2:30 пополудні.
Увійти до будинку ООН від першої авеню при 47-ій вулиці.

Дзеркало

ЛЮБІТЬ УКРАЇНУ!

*Любіть Україну, як сонце, любіть,
як вітер, і трави, і води...
В годину щасливу і в радості мить,
любіть у годину негоди.*

*Любіть Україну у сні й наяву,
вишневу свою Україну,
красу її, вічно живу і нову,
і мову її солов'їну.*

*Для нас вона в світі єдина, одна
в просторів солодкому чарі...
Вона у зірках, і у вербах вона,
і в кожному серця ударі.*

Володимир Сосюра

ВІД СЯНУ - ДО ДОНУ

Років двадцять п'ять тому довелось гостювати в місті Курську. Привели нас сюди родинні справи – дружина двоюрідного брата, викладачка тамтешнього медичного інституту, захистила докторську дисертацію й, оскільки свою наукову працю вона захищала в Київському медичному інституті й ми їй у тому всіляко підсобляли, то й були запрошені на урочистий бенкет з нагоди захисту. Пригадується, нас тоді приємно здивувало товариство, яке зібралося за столом: з сотні гостей добра половина мала українські прізвища й легко могла після чарки третьої-четвертої підтягнути «Розпрямуйте, хлопці, коней...»

Розгадка географії цього краю в його історії. Річ у тім, що Курськ – найдавніше місто Східної Слобожанщини. Історик Д.Багалій так описує слобожанців цього краю: «Поштиві й сердечно привітні; змовчать, не підуть у сварку, але й не зігнуться навіть перед тим, від кого залежать; на відміну від росіян, більш здатні до мистецтва – розуміння краси; чесно виконують обіцянки, іноді навіть надто довірливі; розсудливі, не схильні до розбишачства; не люблять лайливих слів, особливо до старших; горілку люблять, вживають, але не для пиятики, а для гарної бесіди...» З давніх-давен ця земля, населена сіверянами, була українською. Мала назву Посейм'є (частина Чернігівсько-Сіверської землі, розташована на річці Сейм – лівій найбільшій притоці Десни, яка протікає територією Чернігівщини, Сумщини, Білгородщини та Курщини.

З кінця IX століття Курщина ввійшла до складу Київської держави. У часи Київської Русі тут утворилося Курське князівство – частина Чернігівської землі, яке надійно охороняло українські землі від ворожих степовиків-половців. Славний український поет XII століття, автор «Повісті про Ігорів похід» з великою пошаною писав про курян: «А ті куряни – свідомі воїни, під трубами повіті, під шоломами злелані, з кінця списа вигодувані. Шляхи їм відомі, яруги їм знайомі, луки в них напружені, сагайдаки відчинені, шаблі вигострені; самі скачуть, як сірі вовки у полі, шукаючи собі честі, а князю – слави». Але під навалюю монголо-татарів Курське князівство загинуло й надовго замовкло на цих землях українське слово. Спустошена ординцями земля обезлюдни-

ла. На початку XVI ст. Московське князівство заволоділо незалюдненим на той час Диким полем і почало будувати на наших землях свої «городки». Так у 1596 році було засновано місто Курськ. Але захищати ті землі від набігів степовиків Московія залучила українських козаків, і почалося активне заселення східно-української землі козаками та їхніми родинами. Царський уряд Росії визнав українських козаків вільними мешканцями краю, на відміну від власних закріпачених людей, тому козацькі поселення прозивалися «слободами», а сама ця земля – Слобідською Україною або Слобожанщиною (в часи Катерини

Курщина – давня українська земля

УКРАЇНСЬКЕ ПОСЕЙМ'Є

Наша довідка: Курщина – українська етнічна земля в складі Росії, яка межує з Сумською областю. З червня 1934 року – Курська область Російської Федерації. В період Київської Русі тут жило слов'янське плем'я сіверян, приєднане князем Рюриком. Протягом 1360 років територія Курщини перебувала в складі давньоруських князівств, пізніше належала Великому князівству Литовському, а з 1503 року – в складі Московської держави. Протягом 1779-1796 років – Курське намісництво, 1796-1928-х – Курська губернія, 1928-1934-х – Центральночорноземна область, з 1934-го й до сьогодні – Курська область Російської Федерації.

У 1930-ті роки, з наступом Сталіна на політику українізації, на Курщині було зачинено всі українські школи, громадські організації, журнали й газети. Сьогодні місцеве населення, яке здебільше є етнічними українцями, послуговується українською мовою лише в частині сіл півдня й заходу Курщини у формі слобідського діалекту або російсько-українського суржику. З 1993 року діє товариство українців Курщини «Україна-Сейм», основне завдання якого – пропаганда української національної культури. На території області немає жодної української школи, друкованого видання, радіо- чи телеканалу.

«Весільний викуп». Полотно роботи Костянтина Трутовського, 1881 р.

І існувала навіть окрема Слобідсько-Українська губернія). Українське освоєння Слобідської України протягом XVII – XVIII ст. йшло кількома хвилями. Найбільша припадає на 1720-1730-ті роки й пов'язана з польсько-шляхетським пануванням на Правобережжі України. Московський уряд тривалий час сприяв українському заселенню Слобідської України. Це давало Москві можливість економічно розбудувати вільні простори, мати добру військову силу для оборони своїх південних кордонів. Російський царат навіть постачав українським переселенцям зброю й харчі, дозволяв їм оселятися цілими громадами на пільгових умовах, наділяв їх землею й збе-

рігав за поселенцями козацькі права та полковий устрій. Але державної української влади, на відміну від Гетьманщини, Слобідська Україна не мала – над нею стояла московська державна адміністрація, поступово обмежуючи козацьке самоврядування. У 1767 році Слобідська Україна стала звичайною провінцією Російської імперії.

Протягом багатьох років домагався придбання земель в південно-західній частині Курщини гетьман Мазепа й 13 грудня 1703 року вони були закріплені за ним грамотою Петра I. Головними селами його володінь стали Іванівське, Степанівка, Мазепівка, названі так за іменем, по-батькові та прізвищу гетьмана. Одночас-

но постало й багато інших – Коренево, Обухівка, Студянка... В селі Іванівському Мазепа побудував садибу, що отримала назву «Палати гетьмана Мазепа» й зосередив у ній управління всіма своїми маєтками в Курській губернії, залишки яких можна побачити й сьогодні.

Обдертий цегляний будинок зі слідами барокової вишуканості, заграбований іржавим забралом, обнесений високою огорожею – це і є садиба Івана Мазепа, яка належить тепер колгоспу «Росія». Українські дослідники твердять, що цей будинок – лише одна з будівель комплексу, можливо, навіть господарського призначення. Сам палац нібито згорів в 1790 році. Дивно взагалі,

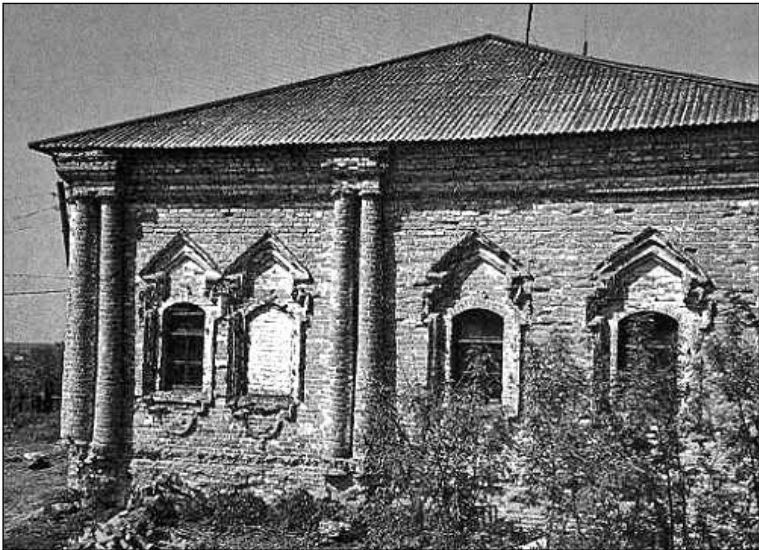
як вона, як і назви мазепинських сіл, збереглися після тотального «анафемування» гетьмана Російською православною церквою. Як так сталося, що ця пам'ятка вціліла? Можливо, річ у тім, що після 1709 року курські маєтки Мазепа дісталися графу Меншикову, потім той теж втрапив в опалу... Одне слово, зрештою всі села з майном і людьми стали власністю князя Барятинського, який вів свій родовід від давніх чернігівських князів. У XIX сторіччі Барятинські збудували собі нову головну резиденцію – Мар'їно, в якому сьогодні міститься «санаторій Путіна» або «президентський санаторій», який належить Державному управлінню справами при президенті РФ.

Тут же, на березі ру котворного озера, впадає в очі постамент з орлом. Місцеві мешканці розповідають легенду, як чечено-дагестанський імам Шаміль після років кривавої боротьби з Росією, полонений одним із Барятинських на Кавказі, намагаючись втекти з Мар'їного, нібито поплив на інший берег, але був поранений, схоплений і відправлений на заслання до Києва, про що свідчить і меморіальна дошка в Кріпосному провулку на столичних Липках.

Свого часу в Курську побував і славний митрополит Української греко-католицької церкви Андрей Шептицький. Правда, не з власної волі. В 1914 році, з початком Першої світової війни, з вступом російських військ до Львова владика Андрея, як провідника українського національного руху, було заарештовано та відправлено під конвоем до центральної Росії – до Курська. В 1998-му році український дослідник з Москви, голова Українського історичного клубу Віктор Ідзьо зібрав свідчення російської преси тієї доби та видрукував їх у статті «Курське ув'язнення митрополита Андрея».

Писанки з Курщини

Руїни Мазепинських палат

Президентський санаторій «Мар'іно» на колишніх мазепинських землях

Владика Андрей – курський в'язень

З митрополитом зустрічався курський губернатор Муратов, владику поселили в особняку Полторацького і дозволили вільно пересуватися містом, хоча й під наглядом. Але Андрей Шептицький був, перш за все, глибоко віруючою людиною, а оскільки в Курську греко-католицьких храмів не було, він ходив на службу Богу до православної церкви, вважаючи, що Христа можна славити скрізь, разом з усіма християнами. Та одного разу Шептицького у церкві побачив сам архієпископ Курський Тихон, який служив там службу, і вчинив скандал прямо в Божому храмі. Архієпископ навіть покликав поліцейських, аби вони вивели митрополита з храму. Вирушивши на аудієнцію до Муратова, Тихон змусив того офіційно заборонити Шептицькому ходити до православних церков. Довелося відтоді Шептицькому слухати слово Боже в католицькому костюлі міста Курська. Католицьке духовенство поставилося до митрополита набагато лояльніше. Шептицькому було навіть дозволено самому вести службу Богу та виступати з проповідями. Через те костюл стало відвідувати набагато більше українців, ніж до того, і не тільки католиків, а й звичайних мешканців, які зацікавилися службами опального митрополита. Влада знову стривожилася і заборонила Шептицькому ходити й до костюлу, посадивши його під домашній арешт. Ось що писав тоді журнал «Колокол»: «Мы с болью в сердце узнали об изгнании православного униатского митрополита А. Шептицкого из православного храма в Курске. Нанося визиты местному духовенству, митрополит А. Шептицкий хотел отдать дань уважения представителям российской православной церкви, но наши иерархи, нося в сердце неведомую злобу, ненависть, а не любовь Христову, выгнали православного митрополита с православного храма...» Тим не менше, влада вирішила за краще заслати митрополита Андрія Шептицького ще далі в Росію, до Суздальського монастиря, де той знаходився вже у справжньому ув'язненні, в монастирській келії, не маючи можливості виходити звідти і здобувши свободу тільки після Лютневої революції 1917-го року. На волю владики вийшов вже майже калікою, з хворими ногами.

Свідомо присвятив своє життя служінню українській справі й відомий художник Костянтин Трутовський, який народився 28 січня 1826 року в Курську. Дитинство майбутнього мистця минає як у маєтках батька, харківського поміщика, так і на рідній Курщині. Навчаючись у Петербурзі, він товаришує з Федором Достоєвським, який привертає його увагу до творів Миколи Гоголя. А познайомившись з Тарасом Шевченком, молодий художник, вдалечині від Батьківщини, відчуває себе українцем. Метою своєї художньої творчості Трутовський вважає зображення звичайного

життя українського селянства тодішньої Слобожанщини, життя, що неминуче зникало під впливом русифікаторської політики російського царату та зламу старих патріархальних традицій українського народу. Трутовський жадає зберегти хоча б на своїх полотнах цей величний світ української духовності, який, як йому здається, має швидко загинути під впливом неминучих обставин, і тому на його картинах так різко відчувається і тихий сум за тією гармонією, що має зникнути, і наліт затишного, сентиментального романтизму. До сьогодні збереглися й стали знаменитими його картини «Кобзар над Дніпром», «Весільний виступ», «Дівчина зі снопами», «Повінь», «Переселенці в Курській губернії»...

У цьому контексті згадується ще один персонаж – «тато Мотя з Курська», героїня знаменитого «Мини-Мазайли», родичка головного героя, який з усіх сил старається змінити своє прізвище на російський манер, щоб ніхто не запідозрив, що він українець. Починає вивчати російську мову, але, на лихо, у вимові ніяк не може позбутися українського «г». З татом Мотєю та її курським родою пов'язані життєві принципи ще одного поетеси – російського режисера Володимира Бортка, автора скандально відомого кінофільму «Тарас Бульба», створеного на політичне замовлення російської влади, яка серйозно побоювалася впливу Помаранчевої революції на російське суспільство.

...Історія повторюється. Після скасування в 1905-му році антиукраїнських законів Російської імперії, на Східній Слобожанщині виник та значно поживався український культурно-просвітницький і кооперативний рух, який після Лютневої революції 1917-го року швидко набрав яскравих політичних форм. Його основними гаслами стали підтримка самостійницьких дій Центральної Ради та приєднання Східної Слобожанщини до території, на які поширювалася юрисдикція українського уряду. Вже в квітні 1917 року голова Центральної Ради Михайло Грушевський в статті «Якої ми хочемо автономії і федерації?» так окреслив територію майбутньої автономії України: «Українці хочуть, щоб з етнічних українських земель Російської держави (бо про них говоримо поки що, не зачіпаючи питання об'єднання всіх українських земель) була утворена одна область, одна національна територія. Сюди мусять увійти губернії в цілості або в переважній часті українські – Київська, Волинська, Подільська, Херсонська, Катеринославська, Чернігівська, Полтавська, Харківська, Таврійська, Кубанська. До них треба прилучити українські повіти сусідніх губерній, як Хотинський і частини Аккерманської Бессарабської, східні частини губернії Холмської, південні окраїнці губерній Гродненської, Мінської, Курської, західні часті Вороніжчини, Дон-

щини, Чорноморської і Ставропольської губерній. Так утвориться територія, де українська людність становить більшість».

Законом УНР від 29 листопада 1917 року було проголошено проведення українських Установчих Зборів у повітах Путивльському, Грайворонському й Новооскільському Курської та Острогозькому, Бирюцькому, Валуйському й Богучарському Воронізької губерній. Тільки агресія російських більшовиків проти Української Народної Республіки позбавила український народ права провести вибори до своїх Установчих Зборів. В червні 1918-го року розпочинаються нові переговори між Україною та радянською Росією щодо розмежування державного кордону. Шість разів упродовж 20-х років ХХ століття скликалася спеціально створена для цього російсько-українська комісія для визначення спільного кордону між двома радянськими республіками. В 1926-му році Україна змогла прилучити до себе ще Троїцьку волость з Валуйського повіту Вороніжчини. Та вже у 1927-му році російська делегація остаточно заявила, що землі Східної Слобожанщини українськими вона не вважатиме. Це була остання зустріч двох комісій. У Москві владу до своїх рук міцно перебирав Сталін, і всяка ініціатива з місць тепер заборонялася. Так утворився той українсько-російський кордон, який існує і зараз.

Але українська душа невмируща. Диво-дивнеє, на Курщині, по хуторах, до сьогодні розписують писанки. Причому техніка, матеріали, інструменти, символіка й колорит тут традиційно українські з досить характерними рисами. Курську писанку легко впізнати, але складно повторити. А в селах досі вірять у магічну силу українського оберегу й, зводячи нову хату, кладуть сволок на вишиті рушники. «Як рівно пролягли до цього сволока рушники, да аби так рівно стелилася дорога в житті для кожного, хто тута житиме!» – приказує при тому старший майстер. Під сволок кладуть хліб, сіль та гроші – на достаток і добро. Так, як робили це їхні батьки, діди та прадіди-українці.

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

**Життя без подорожей
неймовірно нудне й
нецікаве. Але вирушати в
дорогу навмання не варто -
побутові й дорожні
проблеми можуть зіпсувати
всю вашу відпустку.
Краще зверніться по допомогу
до туристичної агенції New Tours,
яка полагоди́ть всі проблеми і
зробить вашу поїздку незабутньою.
Тисячі маршрутів в Америці та світі.**

Телефон для довідок:

(718) 934-7644

або зайти на сайт:

www.newtours.us

ГРОМАДА Й ТЕАТР

Більшість своїх акторів режисер знайшов серед християнської молитовної групи «Чисті серця», що при Українській католицькій церкві святого Юра в Нью-Йорку. Напевне, великим чином саме завдяки цьому його актори так легко вживаються в свої ролі – вони «не зіпсовані цивілізацією». Тому його Оксани (Христина Місюк, Оксана Вовк, Марічка Бінч, Оксана Ізб'янська, Оксана Гап'юк) виглядають цнотливими й душевно чистими не фальшиво – їм не треба кардинально перевтілюватися, вони грають себе. Його три Яреми (Остап Антонюк, Володимир Левицький, Роман Верхняк) – щирими й здатними на самопожертву.

Після завершення вистави вдалося познайомитися з Сергієм Тарновецьким – колоритним актором оригінальної козацької зовнішності й постави, який минулої неділі грав роль Залізняка. Не втрималися, щоб не зауважити, що візуально він дуже нагадує того відважного козака, над яким знущалися беркутівці на Майдані.

– Та він з сусіднього села, – відповів він. Сергій Тарновецький родом з Чернівецької області, Заставнівського району, села Кадубівці, в Америці п'ятий рік, у студії – один рік.

– Мене познайомила з Іваном Йосиповичем Бернацьким Христина Місюк, – розповів актор. – Минулого року я дебютував у виставі «Там матір добрую мою...». А до того ніколи не був у професійному театрі. І майже відразу – головна роль. Кожного тижня одна індивідуальна репетиція, одна загальна. Я працюю на будові, тяжка робота. Але роль Гонти в «Гайдамаках» важча...

Якщо в Юрка Михайліва це роль, зіграна на одному нерві, то в Сергія Тарновецького – це роль, зіграна на одному диханні.

У «чистих серцець» є ще один привілей, виграшний для режисера, – їх можна «ліпити», як у випадку Сергія Тарновецького, з «чистого аркуша». Вже після вистави, коли було опущено завісу й змито театральний грим, ми потрапили за лаштунки театру, де зібралася трупа, якій щойно аплодував, щиро, без лукавства, зал і побачили, що невтрачене покоління молодих українців є не лише в Києві, на Майдані, а й тут, у Нью-Йорку. Більшість з цих акторів у повсякденному житті працюють нянями, будівельниками, сантехніками, прибиральниками... Не за покликанням і не за рівнем освіти й освіченості, звісно. Але вони шукають сенс життя й свого американського буття. Саме тому для тих студійців, хто прийшов до театру Івана Бернацького й залишився тут, театр став і середовищем для самовираження, і родиною, і домом.

Було приємно разом з режисером та його трупою зануритися в домашню атмосферу цієї

дружньої театральної сім'ї. Стало зрозумілим, звідки ці люди черпають натхнення, чому вони після важкого трудового дня йдуть на виснажливі репетиції, які стали для них святом, потребою, віддушиною, яка дарує на чужині повноту життя, наповнює душі глибинним сенсом й не дає їм зашкорубніти. Молоді, красиві люди, вони приходять до студії не тільки, аби навчитись акторській майстерності, а й затиш, аби зачерпнути з криниці духовності живої води для свого живого духу.

Не можна було відірвати очей від цих красивих людей, не можна було наслухатися їхніх щирих сповідей, жартів, віршів... Не можна було повірити, що знаходимося не на високоінтелектуальній тусовці десь у Києві, а в чужинецькому Нью-Йорку. Один з «гайдамаків», з «піхоти», як він пожартував, раптом узяв слово і почав читати прекрасні вірші. А мама Христини Місюк розповіла, якою росла її донька, яка сьогодні стала справжнім діамантом студії Івана Бернацького. Вона згадала, як уперше побачила й почула гру Юрка Михайліва. «Я не могла повірити,

Оксана+Ярема (Оксана Гап'юк та Роман Верхняк)

БЛАГОДАТНИЙ ВОГОНЬ «ЧИСТИХ СЕРДЕЦЬ»

16 березня в Українському Народному домі в Нью-Йорку Українська драматична студія народного артиста України Івана Бернацького при повній глядацькій залі вдруге показала виставу «Гайдамаки» з оновленим складом акторів

Оксани (Христина Місюк та Оксана Ізб'янська) Гайдамаки (Микола Костинюк, Юрій Баюрак, Володимир Гутник), Залізняк (Юрій Михайлів)

що це грає звичайний хлопець, один з багатьох. Було таке враження, що це якийсь душевно хворий. Бо грати з таким надрином, з таким оголеним нервом може тільки людина, дуже віддалена від цього прагматичного світу...»

Під час дружньої вечери в Народному домі одна молода, вродлива дівчина раптом освідчилася в коханні своєму чоловіку. А він, засоромившись, відповів їй такими ж теплими словами. Тепло цих чистих серцець огортало й нас. Воно гріло, запалювало в душі якесь нове полум'я, неначе від іскор благодатного вогню. Дивовижне відчуття, неначе побували в храмі.

Після завершення дійства наш тижневик поцікавився враженнями від вистави у глядачів.

Владика Павло Хомницький, єпарх Стемфордський:

– Хочу подякувати за таке багате, зворушливе та професійне представлення «Гайдамаків» Тараса Шевченка в Нью-Йорку. В усіх глядачів у залі, якщо не покотилися, то стояли сльози в очах, коли переживали події та захоплювалися грою акторів. За цим усім стоїть великий професіоналізм і велика посвята.

Лариса Кукрицька-Лисняк, відома американська актриса:

Гонта (Сергій Тарновецький)

– Я зворушена драматургією, музичним оформленням, костюмами. Але особливо – грою акторів, дуже професійною як для аматорів. Бажаю щасливої творчої долі.

Євген Паранюк:

– Мені пригадалося, коли в Петербурзі вийшли «Гайдамаки», то Белінський розкритикував їх, за те, що це написано «мужицьким язиком», мовляв, «шкода дивитися», як маленькі таланти «по-дурному витрачають свої сили, пишучи по-українському для українських селян». Рецензія Белінського зачепила Шевченка за живе, і він саркастично відкидає раду критика: «Спасибі за раду! Теплий кожух, тільки шкода,

не на мене шитий, а розумне ваше слово брехнею підбите. Вибачайте! Кричіть собі, я слухать не буду!»

Марія Волощук, парафіянка української католицької церкви Святого Духа в Брукліні, родом з Івано-Франківщини:

– Ми прийшли подивитися виставу сім'єю. Але наші враження перевершили всі сподівання. Багато думок у цьому дійстві мені перекликалося з Майданом, а деякі шматки цілком накладаються на наше сьогодення. Цій трупі треба нести українське слово до людей по всій Америці.

«Драма ваша – кривава різанина, від якої мимоволі відвертаєшся», – зауважував Шевченкові Панько Куліш. «Навіщо з цим пеклом іти у Європу?» – запитував пізніше Михайло Рудницький. А інший дослідник Володимир Шаян назвав «Гайдамаки» не лише поемою пекла, а й святості. «Слава Богу, що минуло», – уточнює Т. Шевченко у зверненні до передплатників, бо його розмисли – в аспекті етичному. Помста, хай і за «за-

мучені руки», розкручує ланцюг зла, спустошує душу, тому гайдамаки – не тільки «сини» й «орли», а й «нерозумні діти», постаті, по суті, трагічні, що забули заповіді Божі. І конфедерати, хоч і «пекельні», але «діти». Та й сцена Гонтиного дітовбивства автору потрібна для увиразнення сліпого фанатизму цього «отамана кривавого діла», його моральної вичерпаності.

В українського генія Тараса Шевченка й режисера Івана Бернацького інший концепт слави і безслав'я. «Гайдамаки» – це не лише «поема святості», а й поема-пересторога: агресивний натовп – саморуйнівний. Саме тому твір потребує перечитання в аспекті духовності, бо в ньому заявлена така висота гуманізму і водночас духовного аристократизму, рівнозначного якому важко відшукати у світовій літературі.

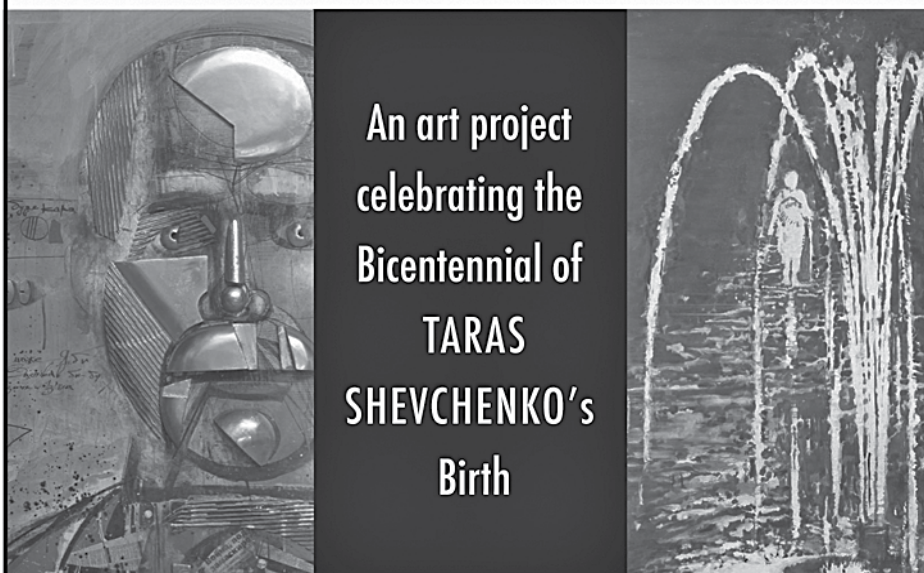
P.S. Редакція «Нової газети» просить вибачення за прикру помилку в рецензії в попередньому числі «НГ» на виставу «Гайдамаки», показану 9 березня – одну з Оксана того дня чудово грала Оксана Гап'юк.

Катерина Кіндрась, Валентин Лабунський
Фото Богдана Грицива

Petro Bevza Mykola Zhuravel

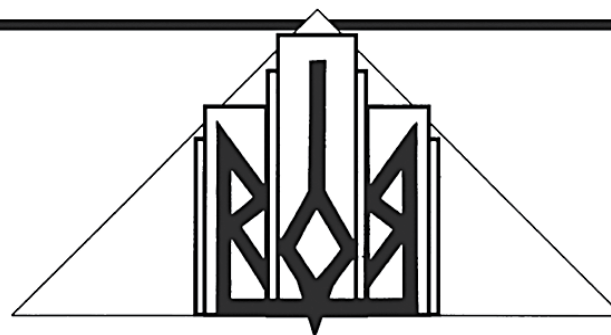
FOLLOWING THE INNER LIGHT
МИ ПРОСТО ІШЛИ

An art project
celebrating the
Bicentennial of
TARAS
SHEVCHENKO's
Birth

March 27 – April 20, 2014

UKRAINIAN INSTITUTE OF AMERICA
2 East 79th Street, New York, NY 10075
Tel: 212-288-8660 • www.ukrainianinstitute.org

SELF RELIANCE (NJ)
FEDERAL CREDIT UNION

САМОПОМІЧ (Н.Дж.) Федеральна Кредитна Співка

PRINCIPAL OFFICE
851 ALLWOOD ROAD
Clifton, NJ 07012
(973) 471-0700

BOTANY VILLAGE OFFICE
237 DAYTON AVE.
CLIFTON, NJ 07011
(973) 772-0620

Toll Free:
1-888-BANK UKE
www.bankuke.com

Business Loans from **4.50% APR***
Car Loans from **0.99% APR***
Second Mortgage
Fixed from **3.00% APR***
up to \$150,000 No closing costs
Please contact our loan department
973-471-0700, ext. 17 or 20
* Rates are effective May 20, 2013 and are subject to change without notice.

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

33 West 19 Street, New York, NY, 115-10 Queens Blvd., Forest Hills, NY
Тел.: 646 - 619 - 1123, 718 - 785 - 0472

УКРАЇНСЬКИЙ ДИТЯЧИЙ САДОК

Український домашній дитячий садок у Wallington,
штат Нью-Джерсі, запрошує дітей віком від 2 до 5 років.
Окремий затишний гарно умебльований дім,
дбайливі вихователі, домашнє харчування, помірні ціни.

Тел. (973) 777-7479 (862) 228-3163
pawelszpa@yahoо.com

«НОВА газета» приймає
Великодні привітання
від українських церков, громадських
організацій та установ,
а також приватних осіб,
які буде опубліковано в дні Воскресіння
Христового.

Телефон для довідок: (917) 324-0359

Електронна адреса:
vlabunsky2002@yahoo.com

"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрас
Власний кореспондент в Україні - Василь Туглук
Дизайн - Ukrainian Media Group, Inc.

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVA.GAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - Ukrainian Media Group, Inc.

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVA.GAZETA.INFO
Ціна договірної

Looking for your first home?

Ask about our first time home buyer program:

10% down

no PMI

4.00%*

25 year fixed rate

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

*10% down-payment required; 1-4 family owner occupied first home; no points; no Private Mortgage Insurance required; no prepayment penalties; 300 payments; \$5.28 cost per \$1,000.00 borrowed for 25 year term period. Interest rate may change at any time without prior notice.